

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Návrh pořadu 8. schůze Poslanecké sněmovny

1. Personální změny, které provádí vláda bez důvěry

Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018

VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA

o 8. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

konané dne 9. března 2018

Obsah:

Strana:

9. března 2018

Schůzi zahájil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Usnesení schváleno (č. 139).

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	6
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	12
Řeč mpř. vlády ČR a ministra zahraničních věcí Martina Stropnického	16

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	17
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	18
Řeč poslance Jana Chvojky	21

Řeč poslance Ivana Bartoše	23
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	25
Řeč poslance Jana Farského	26
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	27
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	31

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	32
Řeč poslance Jana Bartoška	34
Řeč poslance Petra Gazdika	35
Řeč ministra kultury ČR Ilji Šmída	36
Řeč ministra zemědělství ČR Jiřího Milka	36
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	37
Řeč poslance Miroslava Kalouska	38
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	39
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	40
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	41

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	46
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	47
Řeč poslance Jakuba Michálka	49
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	50
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	53

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Petra Fialy

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
9. března 2018
Přítomno: 168 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych zahájil osmou schůzi Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám.

Schůze byla svolána podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 70 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů ve středu 28. února tohoto roku, tedy včas před jednáním schůze.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Nyní přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Petra Dolínka, nevidím ho tady, ale mezi omluvenými není, a pana poslance Víta Rakušana, toho také ještě nevidím, ale také není mezi omluvenými. Má někdo jiný návrh? Víta Rakušana už vidím. Předsedy klubu sociální demokracie se ptám: Pane předsedo – pana předsedy Chvojky se ptám, jestli pan kolega Dolínek, ač není omluven, jestli bude přítomen? Navrhuji ho jako ověřovatele schůze. (Poslanec Chvojka z pléna: Netuším.) Tak ale potřebuji jiný návrh, sám za sebe jiný návrh dávat nebudu. Paní kolegyně Valachová místo kolegy Dolínka, hlásí se k tomu dobrovolně. Tak dobře.

Máme tedy návrh na paní poslankyni Kateřinu Valachovou a na pana poslance Víta Rakušana.

Rozhodneme v hlasování číslo 1, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro tyto dva ověřovatele schůze. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 1, ze 117 přítomných pro 113, nikdo proti. Máme zpravodaje této schůze. Konstatuji, že jsme ověřovateli osmé schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Kateřinu Valachovou a pana poslance Víta Rakušana.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Ivan Adamec bez udání důvodu, Hana Aulická Jírovcová z rodinných důvodů, Jan Birke bez udání důvodu, pan poslanec Stanislav Blaha, Milan Brázdil, Jana Černochová, Jaroslav Foldyna, Pavla Golasowská, Miroslav Grebeníček z pracovních nebo zdravotních důvodů, pan místopředseda Jan Hamáček z osobních důvodů, Tomáš Hanzel z osobních důvodů, Jaroslav Holík z důvodu zahraniční cesty, Ivan Jáč ze zdravotních důvodů, Jana Krutáková z pracovních důvodů, paní poslankyně Majerová Zahradníková z osobních důvodů, Květa Matušovská ze zdravotních důvodů, Ilona Mauritzová z osobních důvodů, Ladislav Okleštěk ze zdravotních důvodů, Roman Onderka z pracovních důvodů, Zdeněk Podal ze zdravotních důvodů, Antonín Staněk bez udání důvodu, František Vácha ze zdravotních důvodů, Miloslava Vostrá a Tomáš Vymazal z osobních a zdravotních důvodů.

Adam Kalous, náhradní karta číslo 7.

Z členů vlády se na dnešní jednání omluvili Klára Dostálová z důvodu zahraniční cesty stejně jako Tomáš Hüner, Lubomír Metnar a Robert Pelikán, z pracovních důvodů paní ministryně Alena Schillerová – tu tady vidím, pan kolega Hüner je také přítomen, takže ty si škrtnám. A paní ministryně Karla Šlechtová je na zahraniční cestě stejně jako ministr dopravy Dan Ťok. To jsou omluvy na dnešní schůzi.

Než přistoupíme ke stanovení pořadu osmé schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce, připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze tedy navrhnout změnu nebo doplnění pořadu a rovněž nelze rozšiřovat schválený pořad.

Před pořadem schůze mám ale dvě přihlášky s přednostním právem, a to pana předsedy vlády Andreje Babiše a pana místopředsedy Petra Fialy. Dám tedy slovo panu premiérovi a potom se připraví pan předseda ODS a místopředseda Sněmovny Petr Fiala. (Odminka.) Prosím o klid, paní poslankyně, páni poslanci, slovo má předseda vlády České republiky Andrej Babiš. Prosím, pane premiére. Máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: (Začíná hovořit, ale není slyšet.) Nebylo to zapnuté.

Takže dobrý den, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Já jsem celkem rozpačitý a nechápu, proč vlastně byla svolána tahle mimořádná schůze. Já bych možná chápal, kdyby ji svolaly strany jako Piráti nebo STAN nebo KSČM nebo SPD, které vlastně nikdy nebyly ve vládě. Ale že tu schůzi svolávají tradiční strany, tak fakt tomu nerozumím, protože jak o tom budu mluvit, právě tyto strany nám v minulosti ukázaly, jak se má vládnout v demisi.

Nejdřív bych chtěl všem sdělit, a hlavně občanům, my skutečně vyjednáваме a my chceme, aby vznikla vláda stabilní, aby pracovala ve prospěch lidí. Je zajímavé, my jsme tady měli dvě vlády v demisi, vládu pana Topolánka a vládu pana Rusnoka, a teď je tady třetí vláda v demisi a je strašně zajímavé, jak to pojmenovávají média. Já jsem si to zkusil dohledat. Když byla vláda Topolánka v demisi, nebo pana Rusnoka, nikdo neřikal stále donekonečna, že jsou v demisi. A lidi mají možná pocit, že vláda v demisi vlastně nic nedělá. Demi je francouzsky půlka, že jsme asi poloviční vláda. Není to pravda. My skutečně pracujeme.

A já se taky divím, že vlastně ODS, která asi je iniciátorem téhle schůze... Na jedné straně mě pan předseda Fiala pochválil, nás pochválil za zahraniční politiku, a já jsem rád, že budeme spolupracovat. Pan předseda mi napsal dopis, řekl, že to děláme o mnoho líp než ta vláda předtím a že jsme aktivní a bojujeme za naše zájmy v Bruselu. A já jsem rád, že na to máme stejný názor, a proto jsem i pozval všechny předsedy stran a hnutí na 15. března, abychom společně koordinovali naši zahraniční politiku v rámci Evropské unie. A pan poslanec Benešik také dobře ví, že chodím ochotně na výbor pro EU a že si chodím pro souhlas s tou strategií, se kterou chodím na Evropskou radu. Takže já tomu nerozumím, proč nemůžeme spolupracovat i v jiných věcech ve prospěch lidí této země.

Liniové stavby... Teď byly demonstrace v Praze, v pondělí jsem dostal petici od 15 tisíc lidí na D49, kde deset let tomu brání nějaký křeček, nebo ty organizace, které to blokují. A proč lidi nedemonstrují za to, že nemůžeme dokončit ty obchvaty? No, je to takové zvláštní.

Takže já bych chtěl říct našim občanům, že vláda v demisi, kterou tak vlastně média stále opakují, a předtím to tak neříkala, tak samozřejmě na nás mají zvláštní metr, tak pracuje. Pracuje. Naše vláda přijímá zákony. A my ty zákony, my to nebereme politicky. My neříkáme, že všechno, co navrhla opozice, že je to špatně. My to skutečně projednáváme jako vláda objektivně. Objektivně i podle našich názorů. A nám nevádí, že někdo navrhne nějaký zákon, který možná nás nenapadl, a že my se přidáme. My jsme podpořili Piráty s kompetencemi NKÚ nebo teď ten zákon o kvaziliniových stavbách. To vlastně přišlo ze Sněmovny, vlastně všichni máme na to stejný názor, že potřebujeme urychlit vyjednávání, respektive že potřebujeme stavět, potřebujeme tu uskutečnit tu předběžnou držbu, abychom mohli vykupovat a stavět.

Takže vláda v demisi je prosím vás legitimní, zcela legitimní s Ústavou a legální. A není podle Ústavy omezena v rozsahu svých pravomocí, ale má svou plnou legitimitu. A my samozřejmě nechceme vládnout v demisi. I když my budeme pracovat, pokud získáme důvěru, úplně stejně, jako pracujeme dnes. Já v tom nevidím žádný rozdíl. Ano, my chceme získat důvěru Poslanecké sněmovny, ale my o tom intenzivně vyjednáváme. Včera v médiích byly nějaké hlasy, že vlastně nevyjednáváme, ale naše expertní týmy pracují a nevím, asi budeme dělat po každém setkání expertů tiskovku, ale my se skutečně snažíme. No a vyjednáváme s těmi, kteří chtějí vyjednat. A my jsme jasně po volbách něco řekli. Mohla vzniknout Sněmovna jiným způsobem, ale bohužel ty strany, které nás dneska kritizují, tak nechtěly s námi vyjednat. A my vyjednáváme o programu s KSCM, s SPD, vyjednáváme teď s ČSSD o programu a to znamená, že se snažíme, a není pravda, že bychom se nesnažili a flákali a že bychom chtěli vlastně vládnout bez důvěry. Určitě ne. Chceme vládnout s důvěrou.

A co se týká v podstatě té legitimacy vlády v demisi, tak my tady máme rozhodnutí Ústavního soudu z 9. února 2010, tam to byl případ za Topolánkovy vlády, kdy byla zrušena vyhláška Ministerstva zdravotnictví, k nedostatku legitimacy ministerstva pro vydání právního předpisu v době, kdy vládne bez důvěry. Ústavní soud připustil, že oproti vládě s plnou důvěrou je co do legitimacy a politického oprávnění vláda v demisi v pozici odlišné, což nutně vede k nutnosti restriktivně a přísně nahlížet na pravomoc takové vlády a vydávat nařízení a jiné akty vládnutí, zejména pokud by nesly zásadní a nevratné důsledky. Ale my prosím vás neděláme zásadní a nevratné důsledky. Vždyť my nic neprivatizujeme. Tak si vzpomeňme na vládu Mirka Topolánka v demisi, která prodala Aero Vodochody za tři miliardy. My nic neprodáváme. A zkuste si vzpomenout na to, jak vláda v demisi, ministr financí Vlastimil Tlustý odpustil dluhy, arbitráž Nomuře, za sto miliard. Ta Nomura, která nám vzala naše pivo, Plzeňský Prazdroj, a za hubičku, to vydala. No, tak to bylo v demisi. A my nic neděláme.

Takže personální změny. Ještě jsem zapomněl, v demisi vláda Topolánka chtěla přece prodat 16 % ČEZu a jenom díky opozici ČSSD tomu bylo zabráněno, a až potom, když měla důvěru, tak to v podstatě udělali.

Takže tady zaznělo, že my děláme nějaké čistky. Ale já nevím, kdo tady mluví o jakých čistkách. Zaprve tradice tradičních politických stran jsou politické čistky. Politické. A my žádné politické čistky jsme nedělali. My jsme v rámci systemizace služebních a pracovních míst zrušili takzvané politické náměstky. Bylo jich 31 a my jsme snížili počet na 20. Já bych chtěl připomenout kolegům, respektive veřejnosti, jak vznikala koaliční vláda v roce 2014. My jako hnutí jsme nechtěli žádné náměstky si vyměňovat, jak byla tradice. My jsme to nechtěli, protože my nemáme za sebou hordu

lidí, kteří čekají na nějaké funkce. Ale koalice nás k tomu donutila, my jsme vlastně dostali takové náměstky-úředníky, a tak to vzniklo. A my jsme byli proti. A to bylo ještě před tím zákonem o státní službě, který měla naše země přijmout v roce 2004. A v roce 2014, když naše koaliční vláda nastoupila, tak vlastně nám hrozilo, že nedostaneme peníze z evropských fondů, tak jsme to dělali narychlo. Moc se to tedy nepovedlo, my jsme byli také u toho a byla to naše chyba. Až praxe ukazuje, že je to skutečně problém.

Ale já chci jenom říct, že co jsme my udělali? Takže zrušili jsme 11 míst politických náměstků. Tam byli čistě politici. Ano? A zrušili jsme náměstky pro řízení o 14 míst O 14. Protože já nechápu, proč na MPO měli 11 náměstků. Takže celkově o 23 míst a v rámci zákoníku práce, samozřejmě, když jsem měl na Úřadu vlády plno lidí, kteří tam přišli z nějakých důvodů bývalé koaliční spolupráce, no tak já tam nepotřebuji tolik sekretariátů.

Takže ta schůze, kde tedy zase budeme napadáni a zase bude nějaká demagogie, což mě moc mrzí, je skutečně, skutečně zbytečná.

Já bych tady vlastně přečetl – jmenuje se to Noc dlouhých nožů začala. Čistky na ministerstvech. Jen za první týden muselo odejít 20 náměstků. Ale to bylo za vlády ODS. Čistkám na ministerstvech padlo za obětí po nástupu ODS už 20 náměstků. Sociální demokraté vzkazují, že pokud se za dva měsíce vláda změní, vyčištěné opět dosadí a nově dosazené vyčistí. To je super! Takže takhle to tu funguje! Přejde ODS, vyčistí, a ČSSD tehdy říkala, že potom to, když oni přijdou, zase vyčistí.

Ale my to neděláme takhle. My k tomu nepřistupujeme politicky. My k tomu přistupujeme podle kvality lidí! A pokud pan ministr Pelikán si vzal za náměstka pana Tejce, bývalého člena ČSSD, to je ten důkaz. Můj poradce je Cyril Svoboda z KDU-ČSL. V mých poradcích není nikdo z hnutí ANO. Já jsem si nechal státního tajemníka pro EU pana Chmelaře za ČSSD. A co by se stalo, kdyby tam přišla ODS? No, tak by ho samozřejmě vyčistila. A my to neděláme. Tak nemluvte o čistkách.

Personální změny, ke kterým se dostanu, jsme dělali také na základě našich zkušeností. Já jsem byl ministr financí a mám bohaté zkušenosti s některými lidmi, kteří byli ve státní správě.

Takže noc dlouhých nožů nebude, tvrdili před nástupem do ministerských funkcí občanští demokraté v narážce na příměr, který kdysi položil premiér Mirek Topolánek. Stačilo šest dní a z křesel náměstků je už pryč dvacítko lidí, vesměs sociálních demokratů. A další změny mají přijít. Snad největší výměny zažila ministerstva školství a vnitra. Šéfka prvního Miroslava Kopicová odvolala všechny čtyři dosavadní náměstky a zatím jmenovala pouze jediného.

Ministr vnitra Ivan Langer udělal podobný razantní tah. Nejprve ze sedmičky náměstků, které zdědil po Františkovi Bublanovi, šestici odvolal – ze sedmi šest odvolal – a zároveň doplnil jen dvě místa. Zbýlé funkce zrušil. Langer to vysvětluje zásadním zjednodušením a zřehledněním struktury.

Někteří z náměstků se tedy po nástupu ODS o tom, že musí skončit, o svém odvolání, dozvěděli poměrně kuriózně. Například s nestraníkem Bělčíkem z Ministerstva obrany, který měl blízko k šéfovi ČSSD Paroubkovi, se nový ministr Jiří Šedivý vůbec ne bavil. Přesto ho odvolal jen pár hodin po nástupu do funkce a ve chvíli, kdy byl Bělčík na dovolené v Tunisku. A tak dále.

Takže já to tady můžu číst hodiny. Takže pokud někdo dělal čistky v demisi, tak to byla skutečně ODS. A já nechápu, pro vy právě o tom vlastně chcete tady mluvit?

Za zhruba dva a půl měsíce ve funkci stihl Langer změnit vedení ministerstva. A víte, jak zatočil s Inspekcí ministra vnitra? Takzvaným teď GIBS, který je produktem ODS? No přišel, myslím v pátek, a odvolal celé vedení. Okamžitě. Zapečetili trezory, kanceláře, počítače a odchod! To je politická čistka. To my neděláme. A pokud se dneska budeme bavit o GIBSu, tak si nejdřív přečtěte ten materiál Vrchního státního zastupitelství v Olomouci. A já myslím, že potom už budete mlčet o GIBSu. To je skandál, co tam je.

A pan Langer se vlastně... Co říká? My jsme přišli na Ministerstvo vnitra do absolutně nepřátelského prostředí. Přišli jsme připraveni, věděli jsme, co máme dělat. A dělali jsme to! popsal například Langer svůj nástup do funkce na víkendovém kongresu ODS, na němž s přehledem obhájil funkci místopředsedy strany. Takže urychleně se připravili, zastavil přípravy na vzniku protiteroristického centra, odvolal šéfa rozvědky a zrušil finanční policii, samozřejmě, která měla bojovat proti korupci. Ta taky skončila.

Tak já fakt nevím, proč se máme dneska o tom tady bavit. Protože my skutečně takové věci neděláme. A ta naše vláda v demisi, jak to novináři stále opakují – a tehda to neopakovali –, by měla být pleinmisí, protože dem je půlka a plein je plno. Takže mi děláme naplno. Pracujeme naplno. Překládáme navýšení důchodů, bavíme se o slevách na jízdném pro důchodce a studenty, jezdíme do krajů, kde chceme pomoci, připravujeme investiční fond. A já nevím, co je na tom špatně?

A zároveň se snažíme vyjednávat urychleně s tím, který chce vyjednávat. My jsme taky jednali se STAN... A nechápu proč, protože jednak byly zneužity informace z toho vyjednávání. A je lež, že bych já na tom vyjednávání mluvil o tom, že jsme dělali nějaký seznam členů ČSSD. Takový nesmysl. Jak bychom to dělali, prosím vás? Já jsem řekl, že jsme dělali přehled, kolik lidí přišlo před státní správou na jednotlivé resorty. Ano. Takže to mě velice mrzí a mrzí mě, že někdo přijde a jedná s námi jenom tak naoko.

Tak koho my jsme vlastně vyměnili? Pana Kučeru z CzechInvestu. Mám bohaté zkušenosti s panem Kučerou. V životě jsem se tak nestyděl jako na jednání s General Electric. My přece nejsme v situaci, kdy někomu dáme 2,5 mld. bez toho, abychom se zeptali, co za to. Aby pan premiér stříhl pásku, otevřeli jsme, konec.

Ano, já jsem vyjednával jako ministr financí a chtěl jsem vědět, co ta General Electric tady udělá. A ten projekt funguje skvěle. A byla to moje zásluha, že jsem je donutil, aby se zavázali, že tady otevřou nový závod na výrobu leteckých motorů, kde zaměstnají 500 lidí, z kterých budeme mít odvody – daň z příjmu fyzických osob, sociální, zdravotní. My nejsme v pozici teďka, že musíme tady klečat na kolenou, a my už ani nepotřebujeme dávat daňové pobídky. Tady je obrovský boj o pracovní sílu a naše firmy mají samozřejmě problém. Tak proč bychom dávali daňové pobídky? Ano, když je to high technology, proč ne?

No ale pan Kučera, jak vlastně skončil? No protože zaměstnanci hrozili vzpourou a destabilizací. Takže pan ministr to musel řešit. A teď děláme otevřené výběrové řízení a přihlásilo se 22 lidí. A podobnou zkušenost jsem měl s panem Kučerou u vyjednávání s BMW. BMW chce v Karlovarském kraji investovat. Chtějí pobídku, ale my musíme

vyjednávat. My musíme – bylo by to skvělé, kdyby BMW u nás otevřelo takový závod, ale proč bychom nemohli vyjednávat?

Pojďme teď na zdravotnictví. Já vám tady ukážu – toto je studie Evropské komise – Study on corruption in the healthcare sector. To je studie o korupci v celé Evropské unii o zdravotnictví, říjen 2013. A co se píše v téhle studii? V téhle studii se píše o korupci v našem zdravotnictví.

Takže v letech 2006 až 2010 byl pan Šnajdr nejprve prvním náměstkem – druhá nejvyšší pozice po ministroví – tří různých ministrů zdravotnictví a poté se v roce 2010 stal poslancem. Během svého působení na ministerstvu býval Šnajdr označován jako Richelieu českého zdravotnictví. To je, byl šedou eminencí, vedoucí osobností a hybnou silou českého zdravotnictví. Během svého působení za vlády ODS vedené Mirkem Topolánkem v letech 2006 až 2009 byl Šnajdr nejen politicky jmenován náměstkem na Ministerstvu zdravotnictví, ale posléze i předsedou správní rady státní pojišťovny VZP. Tím, že získal kontrolu jak nad ministerstvem, tak v důsledku toho i nad největším pojistitelem, se Marek Šnajdr dostal do pozice, v níž řídil fungování celého českého systému zdravotnictví! V roce 2007 byl hejtnanem Středočeského kraje Petr Bendl. Během jeho funkčního období bylo privatizováno několik nemocnic v kraji, mnoho z nich anonymními vlastníky, mezi něž patří obzvláště nemocnice v Hořovicích. Nemocnice byla malá, špatně řízená, v blízkosti velkého města, ale i velkou spádovou oblastí. Vedení nemocnice i hejtman byli nadšeni, že se zabrání jejímu uzavření. Tento případ je příkladem toho, jak je politika propletena s korupcí a soukromými nezadatelnými zájmy. Navzdory nekonečnému obviňování a několika soudním sporům nebyl Šnajdr nikdy žádným soudem České republiky odsouzen za korupci či pochybení.

Takže to se píše ve zprávě Evropské komise. Evropská unie nám to píše. A pan Topolánek pana Šnajdra chránil. A došlo to až tak daleko, že narušoval policejní vyšetřování a jmenoval státního zástupce, který Šnajdrovi poskytl ochranu před soudní mocí. No to je fakt skvělý čtení, tohle.

Takže vy se ptáte, proč jsme dělali změny v některých nemocnicích? Tak tady máte odpověď. Takže bych byl velice rád, kdybyste si to přečetli. A já myslím, že je to všeobecně známo. Takže fakt nechápu ty invektivy.

Potom bych vám tady rád přečetl skutečně skvělý příběh, a to je, co dělala vláda v demisi pana Topolánka. Tak například vyrovnání s Nomurou.

Ministr financí Topolánkovy vlády v demisi podepsal na konci listopadu 2006 vyrovnání s Nomurou. Šlo o transakci, ve které se materiálně jednalo o desítky miliard, de facto až o 100 miliard, což je částka, o kterou vláda snížila své žaloby vůči Nomuře. A ta Nomura, to byla taková investiční japonská banka, která de facto ovládla IPB a vytáhla ten náš plzeňský Prazdroj, o který jsme přišli a který dneska možná má hodnotu 100 miliard. Ministr financí – teď dobře poslouchejte – Vlastimil Tlustý obesílal státního zástupce a soudce, aby zastavili trestní stíhání managementu Nomury i vedení IPB. Smlouva byla pět let tajná. Podle mého soudu se jednalo o největší kriminální akt vlády po roce 1989. Dohodu připravil Radek Šnábl, tady podle novin odsouzený zloděj, zaměstnáváný ještě za Kalouska, co byl ministr financí. Dokonce Ministerstvo financí chce také požádat, to se píše v Novinkách 30. 11. 2006. Zástupci Nomury přiletěli do Prahy. Potkali se s ministrem financí Tlustým, který poté podpis usmiřovací smlouvy

oznámil. Nomura se vzdá všech nároků a stát zastaví řízení, které proti Nomuře vede. Ministerstvo financí chce také požádat prezidenta Klause, aby udělil milost stíhaným manažerům Nomury. Jiná právní možnost, jak její vyšetřování zrušit, dle Tlustého není.

To je neuvěřitelné. Je neuvěřitelné, že vláda v demisi navrhuje prezidentovi udělit milost v trestní kauze, že jsme přišli o plzeňský Prazdroj. To jsou ty minulosti vlády v demisi. Tak já skutečně tomu nerozumím, proč my jsme kritizováni. Za co jsme kritizováni?

Znovu opakuji, nejsou to politické čistky. A náš problém samozřejmě dneska je zákon o státní službě. My máme takový zákon o státní službě, a já se k tomu také bohužel hlásím. Asi jsme to podcenili a teď to vidíme v praxi, že vlastně státní tajemník je téměř víc nebo stejně jako ministr nebo náměstek ministra vnitra. Pan Postránecký je téměř, téměř víc než vláda. Protože my máme ten systém. Ta státní správa je totálně uzavřená, nejsou kvalitní lidi. My to potřebujeme otevřít a my potřebujeme změnu toho zákona o státní službě. Protože tam jsou zakonzervováni lidi, kteří tam stále cirkulují, a samozřejmě je to velký problém. Když nastoupí ministr a chtěl by po nějaké zkušenosti vyměnit nějakého náměstka, tak je to nepřekonatelný problém. Takže my teď ten návrh, který jsme projednávali na vládě, projednáváme v Bruselu. Dnes je tam právě paní ministryně Dostálová a já doufám, že nás v tom podpoří všichni, protože my potřebujeme kvalitní státní správu. Kvalitní.

No a ještě jedna instituce, to je Česká pošta, s kterou mám bohaté zkušenosti jako ministr financí. Když jsem si dovilil v rámci dohadování se o dotace pro Českou poštu podklady ohledně zakázek IT, tak členové dozorčí rady ten materiál dostali tím způsobem, že tam bylo přes celou stranu napsané jejich jméno. A když chtěli, a já jsem chtěl, abych dostal tu informaci, tak byli poučeni, mohou být trestně stíháni. Takže já jsem de facto ani žádnou informaci z pošty nemohl dostat. Ta pošta je v špatném stavu. Když za mnou chodí pošťačky, které berou 14 tisíc, a lidi jim oprávněně nadávají, že balíky a zásilky chodí se zpožděním, a řidiči berou 19 tisíc, tak skutečně je to skandál. A já jsem teď dostal petici asi 15 tisíc zaměstnanců, kteří se ke mně hlásí, a my potřebujeme, aby pošta byla v pořádku, aby ji vedl management transparentně, aby se neměnilo hospodaření, jak se někomu líbí, na základě odpisů a různých účetních operací, aby pošta transparentně nakupovala. Ani nevím, jestli se jich týká vlastně ten registr smluv, jestli to zveřejňují. A tam bude výběrové řízení a doufám, že se tam přihlásí alespoň 50 lidí. A já na tom nevidím nic špatného. A to jsou zkušenosti a tyhle personální změny jsme udělali i na základě našich zkušeností, jak jsme seděli ve vládě.

Takže já chci jenom říct, že my ty personální změny děláme na základě manažerských selhání nebo porušení zákona a samozřejmě po dokončení auditů vás rádi obeznámíme s výsledky. Takže my skutečně máme čisté svědomí, neděláme čistky, neděláme politické čistky, chováme se s péčí řádného hospodáře. A znovu opakuji, velice mě mrzí, že se svolává schůze s tímhle programem, protože my nemáme na rozdíl od některých máslo na hlavě.

Děkuji za pozornost. (Silný potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Andreji Babišovi, předsedovi vlády České republiky, za jeho vystoupení. Připomínám, že stále nejsme v rozpravě,

mají tedy právo vystoupit ti, kteří mají přednostní právo, a já je teď sečtu. Pan předseda Petr Fiala je připraven, byl také druhý přihlášený do rozpravy.

Ještě dovolu, pane předsedo, jednu věc. Mám tady omluvy. Od 10.30 pan Václav Klaus se omlouvá do konce z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Mihola od 9 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Benešik do konce jednacího dne a paní ministryně Jaroslava Němcová, která je přihlášená do rozpravy, a doufám, že se na ni, než odejde, dostane řada.

Nyní pan místopředseda Poslanecké sněmovny Petr Fiala, připraví se pan ministr Martin Stropnický. Dále jsou přihlášení Miroslav Kalousek, Pavel Bělobrádek, Jan Chvojka, Ivan Bartoš a Jaroslava Němcová. Vidím další přihlášku. Pane předsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, pan premiér v demisi, který tady vystoupil jako první, položil některé otázky, jako proč se tady o tom dnes máme bavit, proč byla svolána tato mimořádná schůze. Já mu na ty otázky rád odpovím. Je trochu neobvyklé, že vystoupil on první a nikoliv já jako zástupce navrhovatelů, ale samozřejmě respektuji to, že ještě nebyl ten bod řádně schválen, a jenom doufám, že k takovému schválení nakonec dáte souhlas. A jak říkám, rád teď vysvětlím, proč jsme iniciovali svolání této schůze. Nikoliv jenom ODS, ale šest politických stran zastoupených v této Sněmovně. Na co se chceme ptát a k čemu chceme také vládu v demisi vyzvat.

Pan premiér tady zmínil můj dopis, který jsem mu poslal, ve kterém, tady bych jeho interpretaci trochu poopravil, jsem ho přímo nepochválil za jeho zahraniční politiku, ale pouze jsem ocenil jeho aktivity a snahu. A já pořád doufám, že to k něčemu povede a že budu moci ocenit jednu i výsledky. A udělal jsem to zcela vědomě a záměrně a jsem připraven tady i spolupracovat spolu s ostatními politickými stranami na tom, aby Česká republika byla v zahraničí dostatečně reprezentována, abychom tam mohli prosazovat naše zájmy. Ale dámy a pánové, a to chci tady několikrát podtrhnout, to je přece obrovský rozdíl. My musíme v každé chvíli prosazovat zájmy České republiky a jejich občanů v zahraničí, musíme to dělat efektivně a můžeme to dělat jenom tehdy, pokud jsme na tom jistým způsobem ve vnitropolitické debatě sjednoceni. Pokud nejsme, tak nic neprosadíme. A bohužel, bohužel, neschopnost rozlišovat mezi zahraniční a vnitřní politikou je dlouhodobým problémem české zahraniční politiky. A proto také nejsme úspěšni.

A já nemíním v této tendenci pokračovat. Mně jde o zájmy naší země a jejich prosazení v zahraničí a nebudu přihlížet tomu, že tady máme x měsíců vládu, která nemá důvěru, a nejsme schopni v zahraničí v klíčových otázkách, když se mluví o reformách Evropské unie, když se mluví o podstatných změnách v Evropské unii, tak nejsme schopni jako Česká republika vystupovat. No to bych byl opravdu blázen a moje strana by byla neodpovědná, kdybychom za takové situace nebyli připraveni spolupracovat. A to my jsme! Ale znovu opakuji, zahraniční politika je něco úplně jiného než vnitropolitické otázky a nesmí se to smíchávat dohromady. Tady jde o stát a jeho zájem a je povinností každého odpovědného politika, aby se na něčem podílel.

Z tohoto hlediska já skutečně vítám, že moji iniciativu – a přiznávám, mnohem rychleji než v minulosti pan premiér Sobotka – pan premiér v demisi Babiš akceptoval

a že se sejdeme, představitelé hlavních politických stran, parlamentních politických stran, a budeme se snažit domluvit na nějaké české národní pozici. Ale to prosím vůbec nesouvisí s tím, o čem jednáme dnes. To nesouvisí s tím, co má dělat vláda v demisi, a to nesouvisí s vnitřní politikou.

Pan premiér v demisi tady řekl, že Ústava neříká nic o tom, že by vláda v demisi byla nějak omezena. Samozřejmě že to Ústava neříká, prostě proto, že Ústava vůbec nepředpokládá, že by někoho napadlo, že vláda v demisi je plnohodnotná vláda. Vláda v demisi, ta má být co nejkratší dobu, je to výjimečný okamžik a všechno má směřovat k tomu, abychom měli vládu s podporou.

Já si, dámy a pánové, samozřejmě dobře uvědomuji, že všechno nemůže mít zcela přesná, nebo dokonce psaná pravidla. Jako konzervativní politik si to uvědomuji opravdu velmi dobře. A toto je jedno z těch témat, co by tedy měla dělat a co by neměla dělat vláda v demisi v personální oblasti. Ono je do určité míry smutné, že o tom tady musíme mluvit, že musíme připravovat nějaké usnesení, které připravujeme, ne dnes máme připraveno, ale i do budoucna bychom dali vládě v demisi nějaké mantinely, protože tato otázka je častokrát mnohem víc otázkou dobrých mravů, respektování určitých pravidel než vytváření psaných pravidel. Já tady nebudu dšít oheň a síru na současnou vládu. Já se pokusím naprosto věcně vysvětlit, proč podle našeho přesvědčení tato vláda v demisi nemá dostatečnou legitimitu na personální změny, na personální změny, které očividně dělá a které se očividně chystá dělat. Proč by je dělat neměla, proč je to přinejmenším proti naší tradici a proti dobrým mravům a proč v tomto konkrétním případě, v tomto konkrétním případě je to dokonce na hraně legitimacy a ducha ústavnosti.

Já jsem slyšel protiargumenty pana premiéra Babiše, slyšel jsem je, on je uvedl ještě dříve, než vyslechl to, s čím vlastně my přicházíme. A v těch protiargumentech zazněly příklady vlád, nebo byly připomenuty případy vlád z minulosti. Já chci hned na úvod říct, a chci to říct úplně jasně, že tyto příklady jsou zcela irelevantní. Zcela irelevantní. Jsou irelevantní z několika podstatných důvodů a všechny jsou zároveň důvodem, proč by dnes měla tato vláda v demisi projevit zdrženlivost, proč by měla zastavit personální výměny až do období, kdy získá mandát, řádný mandát, a získá důvěru podle Ústavy České republiky.

První okruh těch důvodů, těch podstatných důvodů, tvoří věci, které jsou nové, které jsou unikátní, které jsou originální a které tu nikdy předtím u těch předcházejících vlád v demisi nebyly. Tato vláda v demisi totiž není takřkajíc běžná vláda v demisi, vláda bez důvěry, v nějakém mezičase, a vy, pane premiére, nejste premiérem, který vedl jednání, aby sestavil koalici, který sestavil vládu na nějakém půdorysu koalice, sestavil ji na základě jednání a v dobré víře a který se ucházel, usiloval a přibližoval se parlamentní většině a jen ji z nějakého důvodu nedosáhl, protože mu např. chyběl jeden nebo dva hlasy. Taková situace tu není. Taková situace tu byla v minulosti, taková situace tu prostě není teď a ty příklady nesedí. Toto je vláda, která vznikla především – především – na základě ústavní svévole prezidenta Zemana. Od začátku bylo jasné, že tato vláda – já nemluvím o nějaké příští vládě – tato vláda, která teď dělá personální změny, tato vláda nemá a nebude mít podporu Poslanecké sněmovny. To nebyla věc jednání, to bylo jasné od začátku – způsob, jakým vláda vznikla, jakým byla jmenována, že tento způsob jí nedovolí získat většinu. A tak to taky bylo.

Tato vláda neobdržela podporu ani jednoho jediného hlasu mimo hnutí ANO, které ve volbách nezískalo ani třetinu hlasů. To jsou prosím fakta. A sám premiér v demisi stejně jako pan prezident veřejně a nahlas a podle mě dost neopatrně, ale to je taky otázka vkusu a politické taktiky, přiznali, jak a proč tato vláda vznikla a proč byla jmenována. Prý aby mohli co nejdříve odstranit vládu v demisi premiéra Sobotky. No prosím, já i toto dokážu pochopit, ale pak to není vláda, která má legitimitu provádět zásadní personální změny, protože za takovýchto podmínek má v tomto období legitimitu k jedné jediné podstatné věci, a to je svítit a topit. K ničemu jinému takováto vláda legitimitu nemá. A její předseda, který je pověřen prezidentem, má jednu jedinou hlavní povinnost – a znovu to opakuji, pane premiére, jednu jedinou hlavní povinnost – pokoušet se sestavit většinovou vládu a získat důvěru Poslanecké sněmovny. Vy nemáte dělat nic jiného. Vy máte zkoušet sestavit většinovou vládu a získat podporu Poslanecké sněmovny. Tak to je. Ale za pět měsíců jste se, aspoň viditelně, k takovému výsledku ani nepřiblížil, pane premiére.

Já jsem si včera přečetl výrok vašeho spojence pana prezidenta Zemana, který říkal: v této věci začínám být z pana Babiše nepatrně nervózní. Tak já už jsem hodně nervózní, protože za pět měsíců jsme se nepřiblížili k vládě, která by měla mít nějakou důvěru. To byl první důvod.

Druhý důvod z toho celého balíku důvodů, které zde dosud nebyly, je politické zázemí této vlády v demisi, této vlády bez důvěry. To politické zázemí v tuto chvíli zcela viditelně tvoří podpora KSČM a SPD. Vy to samozřejmě nechcete připustit, vy se tváříte, že to není oficiálně, jako by nic takového nebylo. Ale ono to tu je a my to tady zažíváme dnes a denně. Toto je jednobarevná vláda v demisi, která žije s tichou podporou KSČM a SPD, a je to poprvé od roku 1989, kdy se nějaká vláda opírá o podporu komunistů. Já jsem sice přesvědčen, že na to nedostalo ani hnutí ANO mandát od voličů, že na to nedostal s výjimkou komunistů, tam to respektuji, mandát vůbec nikdo, ale to je jiná otázka. Prosím, dělejte to tak, a pokud získá vláda řádnou ústavní cestou důvěru od komunistů, případně od SPD, tak se nám to nebude líbit, ale musíme to respektovat, protože pak to bude legitimní a legální. Ale zatím je fungování této jednobarevné menšinové vlády s tichou podporou komunistů de facto jakýmsi podvodem na občanech a tato vláda musí být ve všech podstatných věcech zdrženlivá. Já myslím, že tady každý z nás dá svým hlasováním najevo, zda schvaluje, aby tu byla dlouhodobě jednobarevná vláda v demisi, která se opírá o komunisty, a taková věc se týká samozřejmě i SPD.

Třetím důvodem, proč jsem za všechny předkladatele velmi kritický k tomu, co dělá vláda, je způsob, jakým jsou uskutečňovány personální výměny. A neslyšel jsem to jen já osobně nebo kolegově, kteří se setkali s ředitelem GIBS, ale slyšela to i veřejnost, slyšeli jsme to všichni např. od ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Aby mi bylo dobře rozuměno, dámy a pánové, já tady pana ředitele GIBS nehájím, já neposuzuji jeho výkony nebo jeho nevýkony, ale považuji za principiální, aby toto nevkusné vydírání nemohl dělat předseda vlády v demisi. A nejedná se jenom o ředitele GIBS, i když to je samozřejmě jakási špička ledovce. Já jenom připomenu odvolání šéfa CzechInvestu, České pošty, Fakultní nemocnice v Ostravě, Nemocnice Na Bulovce, řídicího výboru Českých drah, mnoha úřednických náměstků a v neposlední řadě taky kompletní převolení Vládního výboru pro personální nominace, který dává

doporučení na personální změny. Tyto změny došly tak daleko, že se dokonce někteří vyhození náměstci chystají soudit. Takže tento třetí důvod se týká i způsobu, jakým jsou tyto personální změny prováděny, rozsahu, v jakém jsou prováděny, na který tato vláda v demisi nemá legitimitu.

Čtvrtým důvodem je skutečnost – a já to nyní prosím беру pouze jako holý fakt, který musím respektovat, pokud respektuji právní stát – tedy čtvrtým důvodem je skutečnost, že nikdy v minulosti jsme tu neměli vládu v demisi, v jejímž čele stojí premiér, který je obviněný. To prosím vás neberte jako urážku, to je prostě fakt! A předseda vlády se potom nemůže divit tomu znepokojení a odporu, pokud v takovémto postavení, v takovéto situaci, v demisi a s obviněním usiluje o výměny např. v bezpečnostních složkách, např. u orgánu, který má kontrolovat činnost Policie České republiky. Já vůbec nemohu vyloučit, vůbec nemohu vyloučit, že v budoucnosti dá tato Sněmovna důvěru vládě, v jejímž čele bude premiér, který je obviněný, to nemohu vyloučit. A pak se samozřejmě tento argument o legitimitě a legalitě nějakým způsobem rozhodnutím Poslanecké sněmovny oslabí. Nezmizí, ale určitě se oslabí. Ale zatím se to nestalo! Zatím je tu vláda premiéra v demisi, premiéra, který je zároveň obviněný, a proto považují za přiměřené, považujeme za důležité, za nutné, aby se za takovéto situace premiér a vláda chovali maximálně zdrženlivě.

Toto jsou hlavní důvody, proč jsme jako ODS velmi kritičtí k personálním změnám, které dělá vláda. Proč jsou podle nás za hranicí legitimacy. A proč se dnešní situace, a to znovu zdůrazňuji, dnešní situace totálně liší od jakékoliv jiné předchozí situace, kterou jsme s vládami v demisi v České republice od roku 1989 zažili.

A teď zcela na závěr. Pokud se jednání hnutí ANO, a já to nevím, pokud se jednání hnutí ANO s ČSSD a s podporou komunistů vyvíjí nadějně a pokud hnutí ANO takovátó jednání vede vážně, pak mohou prostě personální změny ještě pár dní vyčkat! Budete tu mít sice vládu s komunisty, ale my těžko budeme moci zpochybňovat legitimitu personálních rozhodnutí, jakkoliv se nám nelíbí. Ale pokud tomu tak není, tedy v opačném případě, pokud se tu děje jenom jakási kamufláž a k žádné většinové vládě, ve které by byla ČSSD a kterou by podporovala KSČM, se v brzké době neschyluje, pak jsou rozsáhlé personální výměny ze strany jednobarevné menšinové vlády v demisi pochybné, jsou na samé hraně legitimacy a my tady velmi důrazně nabádáme vládu ke zdrženlivosti.

Dámy a pánové, toto jsou hlavní argumenty, pro které jsme svolali tuto mimořádnou schůzi. Toto jsou hlavní argumenty, o kterých chceme mluvit. My bychom byli velmi rádi, kdyby měli šanci všichni členové Poslanecké sněmovny, kteří chtějí, aby vyjádřili svůj názor. Proto vás i na základě těchto argumentů žádám o to, abyste schválili navržený pořad jednání a umožnili řádné projednání tohoto bodu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Fialovi, místopředsedovi Sněmovny. Nyní pan ministr Martin Stropnický, připraví se pan předseda Miroslav Kalousek. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický:

Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jakožto ministr v demisi nechci být konfrontační, ale jakožto ministr v demisi chci být konkrétní.

Co má vláda v demisi dělat a co dělat nemá? Samozřejmě já jsem rovněž zastáncem toho, že lepší než vydefinovat do každé slabiky každý krok a každý podpis a každý čin není ten správný přístup, ale že by měla existovat nějaká elementární politická kultura, která existuje zvykovým právem. Trošku mě zarazí, že tady řada lidí i myslím v minulých dnech argumentovala tím, co se děje kde v cizině. To je obdivuhodné, když někdo třeba přesně ví, v kolika zemích vláda v demisi jezdí do krajů nebo nejezdí, ale to ponechám stranou. Řada věcí udělána být musí v rámci té vlády. A to i leckterý z vás i s tou exekutivní zkušeností přece ví. Ten aparát se nesmí zastavit, ten aparát má tendenci samozřejmě pracovat v nižších obrátkách – a na to doplácí kdo? No občan na to doplácí. Takže je potřeba ty resorty držet v nějaké provozní teplotě a řadu těch agend prostě zastavit nelze nebo by bylo velice nežádoucí. Za všechno mohu uvést to, co je vlastně vidět vždycky nejvíc, a to je čerpání rozpočtu.

To, co je takové jakoby atraktivní a to, co jakoby emotivně píše, to jsou ty slavné personálie, o kterých se často mluví, že o ně vůbec nejde, a tím spíš o ně jde. Víte, zajímavé je, že vadí, že se k nějakým personálním změnám přistupuje, ale málokdy zní otázka, proč se k nim přistupuje. Já bych rád řekl zcela jasně, že o tom, že na ministerstva vpochodovává jakási armáda lidí z NATO, je prostě lež. To není pravda, já jsem to nedělal ani na obraně a nedělám to ani na zahraničí. Obsazení funkcí, to přece bylo produktem opoziční smlouvy, kdy to dospělo už do takových detailů, že aby se člověk mohl ucházet o místo ředitele základní školy, tak musel mít jednu nebo druhou legitimaci anebo aspoň mimořádně blízko k jedné nebo druhé z těchto velkých tradičních stran. Nás prosím, vážení kolegové, z toho neviňte. Není to prostě pravda a dá se to velice snadno doložit.

Na Ministerstvu zahraničí, abych byl konkrétní, jsem neobsadil dvě místa politických náměstků, tak jak mi zákon umožňuje. Bylo to předem evidentní, bylo to dohodou a bez ztráty květiny, naprosto. Jednoho náměstka, který byl podle mého soudu vytvořen uměle, toho odborného, to jsem zrušil. Ty odbory jsem přeskupil a i v tomto případě ta osoba, ten odborník, náměstek, jednalo se o ženu, nebyla vystavena žádné osobní či jiné újmě, protože již předem bylo jasno, že vycestuje do zahraničí.

Musím si vzpomenout na tu dobu, kdy jsme si tady říkali, když jsme se tady dohadovali pracně o zákonu o státní službě, který jsme jako mnoho jiných věcí převzali možná jako úplně poslední země Evropské unie. To se nám mimochodem docela daří a možná že to stojí za zamyšlení, proč my jsme skoro ve všem poslední. Ale budiž. Tak tady se říkalo ano, vy to, a říkala to opozice a něco na tom bylo, musím říct, že ten zákon vzniká tak, aby se tam vlastně petrifikovali na místech odborných náměstků političtí nominanti. A to se stalo. To se stalo, to jsme všichni věděli a bohužel k tomu také došlo. A proto my jsme leckterý z nás, ministrů, zdědili politické náměstky, kteří se stali odbornými a nezbytnými. S kterými se velmi obtížně potom jakýmkoli způsobem... Ale i v tomto případě postupujeme podle zákona, i v tomto případě nedochází k žádným masivním výměnám. A za svůj resort – k žádným!

Já bych ještě konkrétně, co má dělat. Tak za sebe bych rád řekl, že my jsme se dohodli, že třeba zahraniční cesty budeme redukovat na jednání na multilaterálních fórech, kam musíme dojíždět, to jistě se všichni shodneme, ať už je to Unie, nebo je to

Aliance, nebo OSN, OBSE a další. Tam se to prostě zastavit nemůže, to by tuto republiku poškodilo. Na cesty, které mají nějaký byznys charakter a mají pomoci našemu exportu, tak jsme se dohodli – mimochodem včera se ještě na vládě to precizovalo, že na takové cesty budou podnikatele doprovázet náměstci, aby právě ministři byli v maximální možné míře k dispozici doma a pracovali na svých ministerstvech.

My nemůžeme ale čekat. My musíme pracovat, jakkoli jsme v demisi, protože lidé od nás očekávají, že budeme pracovat v jejich prospěch, a my stojíme stejně v demisi, myslím si, na platech jako mimo demisi. Takže já se v tomto ohledu cítím povinný odvádět tu práci na sto procent. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré dopoledne. Další s přednostním právem je pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, pan premiér nás tady první oslovil a velkou část svého projevu soustředil na to, aby nám řekl, že vlastně nechápe, co po něm chce, proč to svoláváme, když přece v minulosti byly učiněny takové, takové, takové kroky a ty kroky pokládá za srovnatelné s tím, co se děje dnes. Jeden z předních českých komentátorů filozofii tohoto projevu popsal tak výstižným a stručným citátem... (Krátko se odmlčuje, protože jeden z poslanců ANO cosi přináší a komentuje za ním u lavice ministrů.) Tak výstižným a stručným citátem, že si ho dovolím vypůjčit, jenom se pokusím dvě slova přeložit pokud možno co nejpřesněji do pojmů, které je možno vyslovit v Poslanecké sněmovně.

Pan premiér nám tady v podstatě říkal: Proč nám vyčítáte naše exkrementy, když už bylo nakadino před námi... No, děláme to proto, protože musíme, pane premiére. Ona Poslanecká sněmovna má svoji významnou kontrolní roli, nikoli zákonodárnou, a má kontrolovat kroky vlády, kroky exekutivy... (Poslanci hnutí ANO opouštějí sál.) Má kontrolovat kroky vlády a kroky exekutivy ve všem, co pokládá za nesprávné na hranici zákona a na hranici Ústavy, zejména pokud se jedná o Generální inspekci bezpečnostních sborů, což je ze své povahy nestranná instituce a byla konstruována tak, aby nebylo možné ji politicky přizpůsobit té či oné politické straně.

Vy sám, pane premiére, jste označil Generální inspekci bezpečnostních sborů za Langerův výmysl v zájmu dělení stranického vlivu na bezpečnostní sbory. Dovolím si upozornit, že to není pravda. Generální inspekce bezpečnostních sborů byla jedním z protikorupčních opatření Nečasovy vlády a byla zřízena na základě návrhů ministrů Pospíšila, Kubiceho a Kalouska a nedomnívám se, že kdokoli z těchto tří pánů by měl nějak blízko k vašim zájmům či k zájmům Ivana Langera a chtěl je jakýmkoli způsobem naplňovat.

Vyjdou-li z informací, které na veřejnosti zazněly, pak jste se pokoušel různými metodami působit na pana plukovníka Murína, ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů, abyste člověka, který může být odvolán jenom ze zákonných důvodů, přiměl k rezignaci. Pokud je pravda, a já nemám o tom důvod pochybovat, pak jste ho žádal o rezignaci s tím, že mu když tak pomůžete zajistit jiné lukrativní místo. Jenom podotýkám, že v právním výkladu olomouckých státních zástupců je takový

krok korupčním trestným činem. Nabízet někomu funkci, na kterou nemá právní nárok, je údajně podle olomouckých zástupců korupční čin. Já se s tímhle výkladem sice neztotožňuji, ale já nejsem státní zástupce.

Když tahle nabídka byla oslyšena, pak jste používal výhrůžky, že pokud se nerozhodne pan plukovník Murín odstoupit, dojde ke skandálu. A když i tato výhrůžka byla oslyšena, krátce nato přišla na Generální inspekci bezpečnostních sborů finanční kontrola, abyste prokázal, že svá slova myslíte vážně a že ten skandál jste schopni zaříditi.

Já bych tady chtěl podotknout, že finanční kontrola Ministerstva financí musí být nestranná, že pracuje na základě plánu kontrol a že podléhá ministru financí, nikoliv předsedovi vlády. Já jsem interpeloval paní ministryni financí, abych se zdvořile dotázal, proč a z jakého důvodu došlo k náhlé změně plánu kontrol a k okamžitému nástupu finanční kontroly na Generální inspekci bezpečnostních sborů. A v souhrnu se všemi souvislostmi – vaše přesvědčování pana plukovníka Murína, vaše vydírání nebo vaše vyhrožování panu plukovníku Murínovi – nemohu to vidět jinak, než že finanční kontrola byla zneužita k nátlaku na ředitele nestranné instituce, aby mohl Generální inspekci bezpečnostních sborů převzít vliv jedné politické strany. Pokud jste tady, pane premiére, říkal, že nepolitikaříte, že se nesnažíte dosadit do jednotlivých institucí své lidi, no tak tohle je konkrétní příklad, jak se snažíte Generální inspekci bezpečnostních sborů dostat pod konkrétní vliv jedné politické strany, hnutí ANO 2011.

Když to tedy shrnu, tak metody, které používáte jako vláda v demisi pro ty personální výměny, jsou mimořádně nebezpečné, a pokládám za nezbytné, aby se jimi Poslanecká sněmovna zabývala. Myslím si, že i poslanci hnutí ANO, kteří si tady při diskusi o tom, zda bude schválen, nebo nebude schválen program mimořádné schůze, stěžovali, že nemohou vystoupit a nemohou reagovat na naše vystoupení, si zaslouží, aby o tomhle mohli diskutovat. Zaslouží si, aby tohle tady mohlo být vysvětleno a abychom si mohli říct, co smí či nesmí dělat vláda v demisi a co je či není nebezpečné na výkon zejména oněch nestranných a nezávislých institucí, zvláště v bezpečnostní oblasti, zvláště v situaci, když máme předsedu vlády, který je trestně stíhaný a má svůj obrovský konflikt zájmů vůči policii i vůči složkám, které nad policií vykonávají dohled.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Miroslavu Kalouskovi. Požádám o další slovo pana předsedu Pavla Bělobrádka. A jelikož se mi tady kupí dotazy, jaké pořadí a kolik vlastně, tak já to jenom přečtu rychle. Takže po panu předsedovi Bělobrádkovi je pan předseda Chvojka, dále pan předseda Bartoš, dále paní ministryně Němcová, dále pan předseda Farský, dále pan předseda Stanjura, dále mám tady poznamenáno pan předseda vlády Andrej Babiš na konec, nicméně po něm mám přihlášeného ještě pana ministra Hünera, takže to pak ještě dořešíme, a paní ministryně Schillerová také.

Takže prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Chtěl bych pana předsedajícího požádat, jestli by nemohl zjistit kvorum, protože, vážená vládo, vážení členové

Poslanecké sněmovny, vážení spoluobčané, nevidím zde... A už je tady první poslanec kromě těch, které jsou ve vládě za hnutí ANO, tak bych chtěl možná požádat, abychom si zkontrolovali kvorum, jestli jsme vůbec usnášeníschopní, protože poslanci hnutí ANO s čestnými výjimkami jsou – zřejmě makají někde jinde. (Poslanci hnutí ANO se vracejí zpět do svých lavic.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vyhovím vaší žádosti. Takže abychom zjistili kvorum, tak všechny jednou odhlásím, prosím, a přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami, abychom zjistili, jestli je nás tady dostatečné množství. Jak víme, kvorum není potřeba v tomto okamžiku, nicméně jsem té žádosti vyhověl, nicméně nic to nemění na tom, že budeme pokračovat.

Poslanec Pavel Bělobrádek: My přece nehlasujeme, ale zjistit kvorum, zda vůbec můžeme jednat, je v pořádku. (Předsedající: Ano, proto jsem vám vyhověl.) Jen tady reagují na některé dotazy, protože pokud nejsme usnášeníschopní, tak to potom funguje, že.

Takže dovolu mi, abych zareagoval na některé výroky pana premiéra. Pan Babiš nám tady říkal, že vláda teď přijímá zákony. Já jsem přesvědčen, možná mě opravíte, že vláda nepřijímá zákony, že zákony přijímá Parlament.

Musím se ohradit proti tomu, co říkal pan Babiš, totiž to, že jsou tady strany, které nechtějí vyjednávat. Mohu říct, že my jsme vyjednávat chtěli, byli jsme připraveni, před volbami jsme nevyloučili koalici s hnutím ANO, nevyloučili jsme ji ani po volbách, měli jsme nějaké podmínky, nicméně vyjednávat jsme byli připraveni a řekli jsme svoje podmínky, které jsou pořád stejné. A také bych chtěl říct, že se jasně ukázalo i z prohlášení pana premiéra, že – už před volbami, a potvrdil to jednoznačně po volbách – že o koaliční vládu v zásadě nestojí, že ji nechce, že ji nepreferuje, že chce menšinovou vládu, nejlépe jednobarevnou. A ukázalo se to konečně i v tom jednání, které bylo ve středu, kdy z hnutí SPD jsme slyšeli, že se tady připravuje vláda nejenom za podpory komunistů, ale i SPD. A já jsem přesvědčen, a ty kroky tomu odpovídají, jsou to faktické kroky, že se to tak připravuje, protože tady není jediná možnost, že tady bude vláda Andreje Babiše. Těch možností je celá řada, ale všichni vidíme, že už tady je připravována a připravena vláda, která tady bude menšinová, hnutí ANO s premiérem Babišem, s člověkem, který je obviněn, s člověkem, který je předsedou vítězného hnutí, to naprosto respektuji, respektuji, že hnutí ANO má podmínku, že bude kandidátem na premiéra, ale není pravdou, že by ostatní strany nechtěly vyjednávat. To prosím je lež.

Jsem přesvědčen, že politické čistky, které probíhají, a musím... Tak jak tady zaznělo, konkrétní činy. Tak se podívejme na Ministerstvo zemědělství. Po čtyřech hodinách, vážený pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, i když to není úplně nutné, ale použiji to, po čtyřech hodinách váš ministr zemědělství poznal, že člověk, který byl odborník, který šel pracovat do funkce náměstka, nikoli politického, ale odborného, z komerční sféry, kde měl značně vyšší plat, než když nastoupil do státní správy, tak po čtyřech hodinách váš ministr věděl, že je k ničemu, přestože za své působení ušetřil řádově 900 milionů korun na tom, jak byla zaplevelena celá agenda IT systému na Ministerstvu zemědělství. Člověk, který evidentně, fakticky, pozitivně,

objektivně ušetřil tomuto státu stovky milionů korun, byl odejit, přestože to byl špičkový odborník z praxe, jehož praxe je naprosto nezpochybnitelná, jeho výsledky na resortu jsou nezpochybnitelné, a který byl z praxe a šel s platem dolů. Takže neříkejte tady něco jenom o politických náměstcích. To je v pořádku. Navíc pokud se nepletu, tak na Ministerstvu zemědělství stále politický náměstek je, ale tento odborník, který ušetřil stovky milionů, byl vyhozen. Ano, postupujete podle zákona, možná, protože tam skutečně se budou někteří zřejmě soudit.

Stejně tak si myslím, že kritiku si zasloužilo i za naší vlády to, co se dělo třeba na Ministerstvu zdravotnictví, protože systemizace se zneužívá k tomu, aby byli vyhozeni ti, kteří buď mají osobní spory, nebo mají kontakt s nějakou politickou stranou. A protože jsou z nějaké politické strany, tak se vyhodí, přestože jsou z praxe, že jsou odborníci a že šli vlastně do státní správy dělat z altruismu. Jsem přesvědčen, že sekretariáty, které jste, pane premiére, zrušil na Úřadu vlády, že to je zcela legitimní. Je to naprosto v pořádku a nelze proti tomu nic říct. To je v pořádku. Jsou-li zrušeny některé sekce, jsou-li zrušena místa členů vlády, tak je logické, že jejich aparát, který se zabýval tou politickou agendou, je zrušen. Ale pokud jsou v podstatě odstranění odborní náměstci na ministerstvech, která jsou ve vaší vládě, tak je to něco zcela jiného. Opakuji – odborní náměstci.

Jsem přesvědčen, že vaše otázka, že nevíte, proč je tato schůze svolána, má dvě vysvětlení. Buď to opravdu nevíte a pak jste nekompetentní, nebo to víte a děláte z voličů a z nás hlupáky. Já jsem přesvědčen, že voliči nejsou tak hloupí, aby časem nerozpoznali, že si z nich děláte srandu, že v rámci svého PR tady věšíte lidem bulíky na nos a že si vnitřně odporujete svými stanovisky dlouhodobě.

Jsem také přesvědčen, že odvolání pana Kučery nebo odvolání šéfa České pošty je zcela v rukou vlády. Je to naprosto v pořádku. A osobně můžu mít výhrady k oběma pánům, můžu mít výhrady k dalším, které jste odvolali. Ale tohle by neměla dělat vláda, která v této Poslanecké sněmovně kromě poslanců vaší strany nedostala žádný jiný hlas v hlasování o důvěře. Mohlo to počkat a mohli jste ty kroky udělat dále. Chápu, že jste nedočkaví, tomu dokonce rozumím, ale jsem přesvědčen, že vláda, přestože to udělat může, i když je v demisi, by to dělat neměla. A to je ten důvod. Ten důvod je v tom, že vláda, která nemá důvěru, která nedostala důvěru, prostě nemá dělat všechno to, co dělá vláda s důvěrou. A je přece evidentní, že v okamžiku, kdy v České republice máme vládu, která byla, jak už tady správně zaznělo, především proto, že prezident republiky nechtěl, aby pokračoval premiér Sobotka. To byl také důvod, proč na rozdíl od Německa ta vláda dál nevládne a není tím vytvořen vlastně ani tlak na to, aby tady vznikla vláda, která bude mít důvěru Poslanecké sněmovny, no tak si to řekněme, jak to je. A stejně tak si řekněme, že Sobotkova vláda, která byla v demisi, také nedělala žádné zásadní rozhodnutí. A pokud jste zmiňoval Rusnokovu vládu, tak s tím, co dělala Rusnokova vláda, nesouhlasila Poslanecká sněmovna, tak se také rozpustila a byly předčasné volby. Přece předčasné volby byly kvůli tomu, že tady byla Rusnokova vláda, která neměla důvěru Poslanecké sněmovny. To byl důvod k tomu, aby se rozpustila Sněmovna.

Stejně tak jsem přesvědčen, že pro nás pro všechny je velmi důležité, abychom si připomínali fakta, a já hovořím o faktech. Jak jste mluvil o projektu GE na koaličních radách, na vládě. Říkáte, že je to úspěch. Řekněme si, zda byly splněny všechny podmínky, které byly na začátku splněny, kolik je tam potom peněz, které se měly

získat mimo státní rozpočet, a kolik se tam nakonec dá ze státního rozpočtu. Nechci tím tady zdržovat, ale jsou to fakta.

Jsem přesvědčen, že Česká republika by měla zachovávat, a i ústavní činitelé, bohužel toho nejsme svědky vždycky, i nepsaná pravidla. Neřekl bych tomu úplně, že to je zvykové právo, ale nějaká pravidla. V Ústavě ani v zákonech není napsáno všechno, že se nechodí na záchod na veřejných místech, v divadle třeba, v sále, že se nesmrká do rukávu, že se někoho nemusím opravdu dotknout nějakým způsobem, který není trestním činem nebo přestupkem. Ano, a v tomhle případě je to podle mého soudu naprosto stejné.

Tady přece jde jen o to, aby kroky, které děláte vy, které si tady zdůvodňujete, a jak jsem doložil na konkrétních faktech, které se týkají nejenom politických náměstků, nejenom sekretariátu zrušené agendy nebo zrušených částí Úřadu vlády, tak v tomhle případě jsou tady odborní náměstci, jsou tady lidé, které by měli skutečně odvolávat ministři, popřípadě členové vlády, abych byl přesný podle Ústavy, kteří mají důvěru Poslanecké sněmovny. Vaše vláda nedostala důvěru, proto jste je dělat neměli. A udělejte si je, až tu důvěru dostanete díky hlasům, jak to vypadá, radikální levice a extremistů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Bělobrádkovi. Nyní požádám o vystoupení pana předsedu Chvojku. Mezitím přečtu jednu omluvu. Z jednání schůze Poslanecké sněmovny se omlouvá z důvodu nemoci pan poslanec Ivan Jáč. Pane předsedo, máte slovo. Prosím. (Poslanec Faltýnek přistoupil k řečništi a cosi projednává s lidmi ve vládní lavici. Vyzvaný řečník namítá, že nemůže.) Poprosím pana předsedu Faltýnka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já bych beztak poprosil taky pana předsedu Faltýnka, aby nerušil pana premiéra, protože to, co budu říkat, je důležité, a byl bych rád, kdyby poslouchal, protože se to bude týkat i jeho. (Poslanec Faltýnek odchází zpět na své místo.)

Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jen několik poznámek k projevu pana předsedy vlády v demisi a k věci dnešní schůze. Pevně věřím, že schůze skutečně začne, i když jsme se tady nesešli, abychom si poslechli problémy předsedy vlády v demisi. On jako předseda vlády má umět tyto problémy řešit, a to podle práva. My jako Sněmovna ho kontrolujeme. Věřím tedy, že to nedopadne tak, že poté, co jsme si ho vyslechli, co jsme si vyslechli jeho stesky, tak on si neposlechne nás, to znamená nejenom ty, co přednostní právo, ale i ty ostatní, což je přesně naopak, než má být. Měl by si poslechnout naprosto všechny, kteří mají zájem k této věci promluvit, tím spíše, že jde o vládu menšinovou, bez důvěry a v demisi.

První věc, na kterou jsem se chtěl pana předsedy vlády zeptat, je věc, která mě velmi trápí, a věřím, že se k ní vyjádří potom na závěr té své řeči, kde chce reagovat na všechny ty naše námítky, návrhy a připomínky. V médiích jsem se dočetl o určitém seznamu 364 členů ČSSD na všech úřadech státní správy. Má jít o 364 lidí ze sociální demokracie. Mladí sociální demokraté již podali podnět k Úřadu na ochranu osobních údajů. A pan premiér Babiš údajně přiznal existenci tohoto seznamu při jednání se

STAN. Chtěl bych se tedy zeptat pana premiéra, jestli si nechává lustrovat státní úředníky, jestli ví, že svoboda politického projevu a přesvědčení je garantována Ústavou. A pokud tomu tak je, pokud si nechává lustrovat, kde jaký řadový referent, úředník je v jaké straně, tak to považují za naprostý skandál a byl bych rád, aby pan premiér toto buďto dementoval, že takový seznam existuje, nebo aby se k tomu přiznal a uznal svoje pochybení. Moc o to prosím. Je přece úplně normální v demokratickém státě, kterým Česká republika, doufám, ještě je, že úředník státní správy může být členem politické strany, nesmí být za to žádným způsobem vůbec nijak perzekvován. Opakují – řadovým členem, samozřejmě.

Co se týče služebního zákona, o kterém mluvil pan premiér, ano, je pravda, že před schválením služebního zákona skutečně docházelo k politickému obsazování míst na ministerstvech. Sociální demokracie však sehrála jinou roli, než zde od předsedy vlády v demisi zaznívalo. Sociální demokracie, kterou tady několikrát pan předseda vlády zmínil, byla tou politickou silou, která právě služební zákon v Parlamentu chtěla prosadit a usilovala opakovaně z opozice o jeho účinnost a start oproti pravicovým vládám, které neměly na depolitizaci a profesionalizaci státní služby a služby státu lidem absolutně žádný zájem. Sociální demokracie byla také ta, pod jejímž vedením prosadila minulá koalice služební zákon. Byla to koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL. A tehdy jako jediná a osamocená proti všem bránila nezávislou státní službu, nezávislost šéfa státní služby i vyloučení jakýchkoli účelových změn v systematizaci služebních míst, odvolatelnost náměstků jen na základě špatného služebního hodnocení. Právě tyto principy byly tehdy bohužel torpédovány, pokud si dobře vzpomínám, ODS a TOP 09 před tou finální verzí služebního zákona.

Právě ta místa, která byla takto na poslední chvíli změněna, jsou nyní využívána k účelovým změnám, k systematizaci služebních míst, s cílem zbavit se takzvaných nekvalitních lidí. Změny ve služebních místech se totiž nedějí a nesmějí dít z důvodu potřeby změn personálií, to znamená změn u konkrétních osob, jenom kvůli tomu, že je někdo nějakou osobou, například právě tím řadovým referentem na tom seznamu, který údajně existuje. To je zakázáno. Chybují-li státní zaměstnanci, vede se kárné řízení. Je-li výkon dlouhodobě špatný, je zde služební hodnocení. Ano, jde o personální management. K depolitizaci a profesionalizaci státní služby díky sociální demokracii tedy zákonem došlo. A to, že to není takzvaná jednorázová akce, ale je to proces postupného zkvalitňování státní služby po dobu několika let, možná i mnoha let, na základě práce ministrů i státních tajemníků, vlády i šéfa státní služby. To je prostě pravda. Jinak na lepší zaměstnance ve státní službě nedosáhneme.

Ani se neodvažují zasnít, co by se stalo tehdy, kdyby byla opozice úspěšná ve všech nápadech, které chtěli do služebního zákona prosadit. Tehdy v tom byla sociální demokracie opravdu bohužel sama. To by již nebyl kámen na kameni. Veškeré změny státní služby bude sociální demokracie pečlivě sledovat a bránit principy nezávislosti, depolitizace a profesionalizace státní správy. Jsme připraveni předložit vlastní novelu státní služby, abychom zabránili účelovým změnám, systematizaci služebních míst a změn na základě politického trička.

Pan premiér tady mnohokrát zmínil Topolánkovu vládu. Samozřejmě to byla vláda, se kterou měla ČSSD zásadní problém. Koneckonců jsme byli politickými oponenty. Ale já si myslím, že první Topolánkova vláda právě není a nemůže být příkladem pro vládu Andreje Babiše. Topolánkovo období je přece podle pana premiéra éra kmotrů,

éra korupce a klientelismu. A tvrdit, že je v pořádku, dělat stejné kroky jako první Topolánkova vláda, tak to může znamenat, že se tady někdo sto procentně hlásí k tomuto korupčnímu odkazu.

Na závěr jenom takovou drobnou připomínku. A poprosil bych o to, aby se k tomu taky pan premiér vyjádřil. Před 14 dny jsem si přečetl v rozhovoru – teď nevím, jestli to bylo Právo, nebo novinky.cz – v rozhovoru pana premiéra, že on musel vyčistit Úřad vlády od mnoha úředníků, které si tam natahal Bělobrádek a Chvojka. Což mě trochu naštvalo, protože já jsem si tam nepřítáhl slovy pana premiéra jednoho jediného člověka. Kvůli mně nebylo otevřeno jedno jediné ať už služební, nebo standardní zaměstnanecké místo. Tudíž bych pana premiéra poprosil o vysvětlení, jak to myslel. Jestli má nějaké informace o tom, že bych tam někoho přítáhl, že by tam byl někdo díky mně přijat, že by se díky mně musela navýšit služební místa nebo standardní pracovní podmínky, tak bych ho poprosil o vysvětlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Chvojkovovi a nyní v pořadí je pan předseda Bartoš. Já tady znova přečtu pořadí, aby byl tedy přehled: pan předseda Bartoš, paní ministryně Němcová, pan Farský, pan Stanjura, pan premiér Babiš na konec, pan ministr Hüner, paní ministryně Schillerová, pan předseda Bartošek a pan předseda Gazdík. To je pořadí.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych se pokusil vystoupit pouze krátce částečně k tomu, co tady zaznělo. Od pana premiéra jsme tady slyšeli reference na nějaké předchozí vlády, a co dělaly, tak já bych chtěl jenom říct, že situace je trochu jiná. Máme přímo voleného prezidenta, který se nezodpovídá nějaké části Poslanecké sněmovny s tím, že by ho tito konkrétní poslanci ve volbách volili. Když jsme tady měli jednu krizi a byla tady Rusnokova vláda, ačkoliv ve Sněmovně byla většina na to, aby zde byla legitimní vláda, tak se Sněmovna rozpouštěla, a teď jsme prostě v situaci, kdy po dohodě pana premiéra s panem prezidentem se tady drží vláda, která nemá koaličního partnera, byť by to byl spřízněný koaliční partner, jak tady vidíme minimálně na hlasování, který by de facto mohl nějakým způsobem kontrolovat činnost této vlády, jednobarevné vlády, která v podstatě, jak říkal pan premiér nejenom tady, ale i zejména v médiích, funguje jako rodina, což tedy mimo jiné je vidět i na úkolování, kam má třeba přijít kontrola. A to, že to bylo dopisem a nebylo to napřímo, nic nemění na faktu, že premiér si nemůže posílat finanční kontroly, kam se mu zachce. Tak.

Vláda začala svoji personální politiku aplikovat již před svátky, jestli se pamatujete na nějaké období jedenadvacátého, dvaadvacátého. Byla propuštěna celá řada náměstků a tato praxe potom pokračuje. Co je na tom špatné? My nezpochybňujeme to, že ve státní správě a v institucích historicky může být řada lidí, kteří jsou dosazeni z nějakých politických důvodů nebo přátelských vztahů k vládě, která byla v té době, nebo k nějaké politické straně. Dokonce v nějakých případech, protože my máme historické problémy s některými lidmi ve státní správě, by nám to mohlo i konvenovat, nicméně to není důvod, aby tito lidé byli propouštěni na hodinu, aby byli propuštěni a do médií se pustila nějaká vágní argumentace typu ztráta důvěry, což mi tedy u vlády

bez důvěry a u premiéra v demisi přijde dosti směšné, když použije toto odůvodnění v případě ředitelky na Bulovce, ale zejména aby se ty důvody potom veřejnosti dohledávaly post (expost).

Takže já jsem přesvědčen, že pokud někdo nečiní dobře, je naprosto správný postup sdělit toto podezření, sdělit, proč se tak děje, a ne až když si toho někdo všimne, jako se nám třeba podařilo zaznamenat ten přesun odboru protidrogové politiky pod Úřad vlády, a tedy fakticky i zrušení pozice pana Jindřicha Vobořila. Když si toho někdo všimne, tak se to občas podaří zastavit.

Případ pana ředitele Murína. Já rozhodně nejsem ten, kdo by kopal za generální inspekci ve smyslu kvality její práce, nicméně to, že se na něj obrátil premiér Andrej Babiš s tím, ať odejde, to jsme věděli tři týdny předtím, než šla ta kontrola, resp. než se to dostalo na veřejnost, a následně jsme to tady probírali ve Sněmovně. Já jsem pana premiéra interpeloval, nicméně na dvě z mých čtyřech otázek, kdy jedna byla právě tato – mluvil jste s panem Murínem dopředu? –, tak tu odpověď jsem nedostal.

Já se tedy vrátím k tomu, čím jsem začal. Samozřejmě de facto pan Babiš a vlastně vláda si může v tuto chvíli dělat v personální politice své změny. Někdy to může být k dobré věci, většinou to také nemusí být k dobré věci. A jaké jsou ty záruky? Toho my se obáváme nejvíc. Když není koaliční vláda, když není vláda, která se opírá o důvěru Sněmovny, tudíž tam není žádný partner, který kdyby třeba nesouhlasil s nějakou personální změnou, kde je záruka toho, že výběrová řízení, která vlastně teď vytváří subsektory ANO, protože část pod Úřadem vlády rozhoduje o těch nominacích, kde jsou ty záruky, že kandidáti na politické posty, ale i na odborné posty jsou vybírání správně?

Já jsem rád, že tady pan Andrej Babiš nedávno hovořil o tom, jak chybí nominační zákon, který by toto řešil. Opět de facto v současné situaci jednobarevné vlády bez důvěry by ten nominační zákon zafungoval pouze tak, že by zde byli lidé, kteří jsou buďto z hnutí ANO, anebo jsou vlastně nominováni touto vládou. Ale je potřeba předložit nominační zákon. My jsme oznámili jeho předložení. Osmého měla proběhnout velká schůzka protikorupční skupiny vedená i třeba i panem Vondráčkem, tak ta se odložila. My ten zákon máme připraven, ale koukal jsem se, že včera narychlo s podpisem 11 poslanců ANO letěl nějaký návrh zákona, aniž by tato schůzka proběhla, aniž bychom třeba hledali nějaký společný konsenzus.

Takže proto jsme podpořili svolání této schůze. My bychom se chtěli ptát na ty záruky. Evidentně to, že už dva měsíce apelujeme na vládu Andreje Babiše, ať personální změny nedělá, a když tedy se rozhodne nějakým způsobem pročistit aparát, který je pod jednotlivými ministerstvy, že by to měl umět zdůvodnit a nevymýšlet si posléze dodatečně důvody, když se to provalí. My bychom na této schůzi chtěli slyšet ty záruky, ty právě důvody, znovu vysvětlit chronologii případu ředitele Murína. Proto jsme tuto schůzi podpořili. A zároveň chceme, abychom co nejrychleji projednali nominační zákon, aby skutečně byla záruka, když už tedy vláda, která má bohužel díky přátelství s panem prezidentem bílko šek minimálně do června, aby si nemohla do těchto pozic, které evidentně se vyměňují vždycky, když přijde nová vláda, dosazovat lidi bez nějaké kontroly, a abychom skutečně měli maximální záruky toho, že pouze nedochází k tomu, že lidé, kteří byli blízcí v historii třeba i ANO, sociální demokracii, KDU-ČSL či komukoliv, tak jsou vyměňováni pouze za jiné lidi, kteří třeba můžou mít specifickou odbornost, ale také nemusí, a jsou výhradně naklonění spíše v tuto chvíli jediné vládní straně ANO. Děkuji. (Potlesk klubu Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Bartošovi a nyní má slovo paní ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová. Paní ministryně, máte slovo. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, poslanci, vážení členové vlády, vážen přítomní, dovoluji, abych také za svůj rezort, za rezort Ministerstva práce a sociálních věcí, zareagovala na dříve uvedené a na předřečníky.

Já jsem ke konci prosince provedla systémové změny, to znamená organizační změny, na Ministerstvu práce a sociálních věcí, důsledkem kterých byla redukce z původních devíti odborných náměstků na sedm. Změny se týkaly zejména tří sekcí, a to sekce ekonomické, sekce IT a sekce evropských fondů. Byla zrušena sekce informačních technologií a nově zřízená sekce ekonomická a informačních technologií a byla zrušena sekce ekonomiky evropských fondů. Zároveň byly zrušeny sekce sociální a rodinné politiky a sekce odvolání a správních činností a nepojistných dávek a agendy těchto sekcí byly začleněny do nově zřízené sekce správních činností a sociální politiky. Celkem ve finále došlo tedy ke zrušení deseti míst představených, byli odvoláni čtyři náměstci, dva ředitelé odboru a tři vedoucí oddělení.

Nebudu dlouze zdržovat, řeknu pouze několik, doufám, faktických připomínek a podkladů, které mě k tomu vedly. Změny se týkaly zejména sekce ekonomické a sekce IT, a tak jak již řekl i pan předseda Bělobrádek, také se týkaly odborníků, kteří přišli ze soukromé sféry a ministerstvu pomáhali. Na stole první den v mé funkci mě čekalo několik pozdravů. Omlouvám se za to slovo. Jeden pozdrav byl závěr kontrolní akce NKÚ z listopadu 2017, který hovořil na několika místech, ale nebudu zdržovat, že na základě zjištěných skutečností NKÚ konstatuje, že Ministerstvo práce a sociálních věcí v roce 2016 nevedlo správné, úplné a průkazné účetnictví ve smyslu paragrafů zákona o účetnictví. Celkem se jednalo o nesprávnosti v účetnictví za 8,396 mld. korun. Jednalo se o redukce nebo o nesprávnosti v rozvaze za 4,7 mld., ve výkazu zisků a ztrát za 2,1 mld. atd. atd. NKÚ také konstatoval, že není možné se vyjádřit ke spolehlivosti účetní závěry, a tak byla ve významném rozsahu omezena z důvodu neprůkaznosti účetnictví.

Kromě toho závěru NKÚ mi také ležela na stole vyčíslená pokuta s velmi vážnou hrozbou sankcí a dalších sankcí uplatňovaných od firmy Oracle ve smyslu vedení licenční politiky ve výši 411 mil. korun. Když jsem se trošičku – omlouvám se za výraz – pídila po smlouvách, tak poté, co mně bylo vysvětleno, že proběhla drobná skartace 13. a 14. prosince, protože jsme si toho v té rychlosti neuměli nějak všimnout, tak pouze na našem druhém patře, kde mám kancelář a kabinet, bylo odvezeno 110 pytlů, plný nákladů drobné skartace.

Takže pokud jsme hledali smlouvy k ekonomickému systému, proto i ta změna, podle mě doufám oprávněná, na sekci IT, hledali jsme pouze smlouvy k ekonomickému systému za 290 mil. korun, tak jsme je nedohledali. Pokud jsme se podívali na zakázky, které jsou vypsány, které byly k tomu 13. prosinci vypsány, a jenom podotknout 12. prosince za 750 mil. korun, to znamená den před naším nástupem, tak jenom po tom rychlém součtu a rychlé analýze jsme některé z nich zastavili, na serverové úložiště,

to, co jste určitě četli v médiích, na IT telefony, jak by měly za 200 mil. být nakoupeny telefony, které nebyly pro celý resort, nebyly by kompatibilní s ostatní technikou. A navíc máme techniku, která je plně funkční, a máme ji servisovanou do roku 2025. Takže to je jeden z dalších kroků.

Já pevně věřím, můžu tady pokračovat, protože těch věcí, které tady jsou a které dneska už máme postupně zanalyzovány a postupně analyzujeme, a minulý týden jsme dostali rovněž velmi obsáhlý tlustospis z další kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu, o které mě zapoměli kolegové informovat, pozapoměli, a dozvěděli jsme se před třemi týdny. Věřím tomu, že se nejednalo o žádné politické čistky na Ministerstvu práce a sociálních věcí. To, že se nejednalo o žádné čistky odborníků, věřím, že pokud vás to bude zajímat, a ty informace postupně budu přinášet, tak jak budou hotové audity, tak jak budou hotové forenzní audity a jak bude dořešen výsledek NKÚ, nechám na posouzení vás všech.

Pokud se nemůžete třináctého ani dostat do kanceláří pro podklady, a to jste četli také z médií, a po dvou dnech, kdy jste v úřadu, protože čtyři náměstci, zrovna ti, kteří byli odvoláni, mají za dva miliony tři sta uzamčeny kanceláře bez výběrového řízení a hlídá jim to externí firma bez výběrového řízení, a ani bezpečnostní ředitel na Ministerstvu práce a sociálních věcí a ani na České správě sociálního zabezpečení, kde byla také jedna kancelář, neví o provozu těch kanceláří, neví o tom, co se tam děje, tak věřím tomu, že chápete, že ty kroky, které vedly k organizačním změnám na Ministerstvu práce a sociálních věcí, byly učiněny opravdu s cílem zefektivnit činnost ministerstva. Děkuji. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji paní ministryni. Nyní tedy vyzývám k mikrofonu pana předsedu Jana Farského. A mezitím přečtu jednu omluvu. Po zbytek dnešního dne do konce schůze se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr obrany (zahraničí) Martin Stropnický.

Pane předsedo, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, je to docela absurdní situace, když slyšíte u těch zdůvodnění odvolání, že jsou pro ztrátu důvěry. Vláda bez důvěry, která důvěru ani nedostala, odvolává někoho pro ztrátu důvěry. Vždyť je to protimluv. A když se pak ještě přidá to, že stíhaný premiér odvolává jiné pro podezření, tak kde je ta presumpce nevinu, na kterou se tak odvolávají všichni ti, kteří říkají, že nám přece může vládnout trestně stíhaná osoba? Kde jste ji nechali v těch chvílích, kdy se to má týkat vás? Ta situace, kdy se někteří tváří, že jsou nad zákony, že zákony pro ně platí do té chvíle, dokud jsou pro ně výhodné, ale ve chvíli, kdy by se podle nich měli začít chovat, tak je obcházejí, ohýbají nebo vůbec nedodržují, to je přece tristní, smutné a pro Českou republiku hrozně špatné sdělení. To je atmosféra, která je zanesena do České republiky, která byla zvyrazněna včerejším projevem prezidenta. To je něco, co neprobíhá jenom v této budově, ale co ovlivňuje komunikaci ve všech úrovních České republiky. To je rozklad společnosti, na kterém se tímto podílíte, a za něj také nesete odpovědnost. Protože to, co dneska probíhá v těchto sálech, to, co probíhalo na Hradě včera při inauguraci, to, jakým způsobem se agrese rozšiřuje do komunikace lidí, to bohužel bude ovlivňovat a ovlivňuje i komunikaci lidí dneska

ještě na sociálních sítích, ale příště i tu mezilidskou. A to jsou škody, které se špatně – špatně – budou kdy, a dlouhodobě se také budou nějakým způsobem napravovat.

Ono také jeden ten odvolaný, nebo ten, kterému je vyhrožováno, ten, kolem něho se rozšíří strach, a ti ostatní už jsou daleko poslušnější. Není to nic nového, není to nic neozkoušeného. Viděli jsme to v médiích. Telefonáty Andreje Babiše do jím čerstvě zakoupené Mafry, kdy hlásí, jestli vědí, s kým mají tu čest. Jestli vědí, kdo je teď majitelem těch novin. Na zbytek novinářů to funguje mnohdy jako autocenzura. Čest těm, kteří tomu nepodlehli. Ale bohužel většinově to tak funguje. Stejně tak funguje to, že když jednoho vyhodíte a ještě ho přitom zostudíte, ostrakizujete, u deseti dalších si získáte poslušnost. To je to, co rozkládá českou státní správu, a to je to, z čeho se tady budeme dlouho sbírat. Strach není dobrým vládcem.

Chtěl bych tady říct, že dneska se pod tím, aby tato schůze byla svolána, podepsalo šest stran, které zastupují 2,3 milionu voličů v České republice. Hnutí ANO volilo 1,5 milionu lidí. Já se tady přímo ptám pana premiéra bez důvěry v demisi (Obrací se k premiérovi.), jestli bude schválen program schůze a bude umožněno vystoupit i ostatním, nejenom těm, kteří mají přednostní právo. Je to ve vaší moci, tak si to řekněme. Bude schůze, nebo nebude? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu předsedovi Farskému a nyní dávám slovo panu předsedovi Zbyňkovi Stanjurovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyňek Stanjura: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a vážení kolegové, vážený pane premiére v demisi, vážení páni ministři v demisi, vážené paní ministryně v demisi. Já vím, že vás to rozčiluje, ale ta rozprava je o nepochopení věci. A bohužel já jsem nabyl z vystoupení jak pana premiéra, tak například paní ministryně, že opravdu nechápu, k čemu ta schůze je. Pan premiér vlastně říkal: je jedno, jestli máme důvěru, nebo nemáme důvěru. A my tvrdíme, že to jedno není. To je ten základní rozpor.

Pan premiér říká – pan premiér v demisi, abych byl přesný – říká, že nechápe, proč je ta schůze svolaná. Místo aby si nás vyslechl, tak už se přihlásí písemně dva dny dopředu, aby promluvil jako první třicetiminutovým projevem, jak to nechápe. Já tomu úplně logicky nerozumím. Ale v tom je zakopaný pes. Pokud jste, kolegyně a kolegové z ANO, čekali, že tady bude z naší strany docházet k osobním útokům, ostouzení, tak jste se spletli. Já na konci svého vystoupení přečtu navržené usnesení, o kterém můžeme hlasovat, když nám to umožníte, nebo ne, které je obecného charakteru, není politicky zaměřené a mělo by mít platnost pro každou vládu v demisi. Tak jenom abychom si rozuměli, a to si evidentně nerozumíme.

Paní ministryně práce a sociálních věcí nám řekla kroky, které udělala, jako bychom my říkali: ministři, nedělejte vůbec nic. My jsme nic takového neřekli a vy pořád říkáte: my musíme něco dělat, jinak bychom tam byli zbyteční. Opět nepochopení vůbec smyslu té debaty.

Ale co mě na tom zaujalo. Spojme si dvě vystoupení reprezentantů hnutí ANO. Pan premiér v demisi říká: My nejsme jako ty strany, my jsme si tam ty náměstky na ta ministerstva neposlali, na rozdíl od vás, kteří tam ty svoje kádry posíláte. Ale my jsme je tam neposílali proto, že bychom potřebovali nějaké kádry někam umístit, ale proto, že i v rámci koalice je zdravá kontrola a informace. Paní ministryně práce a sociálních

věcí vystoupila s kritikou toho, co tam všechno našla. Ale to jsou výsledky vaší vlády, paní ministryně. Vy jste vládli čtyři roky. Já vím, že ministryně byla z jiné politické strany. Měli jste tam náměstky, nebo ne? Pokud ano, tak selhali, protože jste překvapeni, co jste tam našli, pokud ne, tak to bylo vaše vědomé rozhodnutí v duchu: my tam ty náměstky nepotřebujeme. Tak ale pak si nestěžujte, že jste ty informace neměli. Vy jste nepřišli z opozice do vlády, abyste byli překvapeni tím, co jste tam našli. Vy jste vládli čtyři roky. Tak proč nám tady říkáte, co jste našla na stole? No, to mohl dávno řešit váš náměstek, to mohli řešit vaši ministři, to mohl řešit váš vicepremiér té vlády už za vlády Sobotkovy vlády. A to by bylo křiku, kdyby Sobotkova vláda v demisi, respektive ministr ČSSD v Sobotkově vládě v demisi provedl nějaký personální krok, už nemají důvěru. To je pravda. Proto říkám, že to usnesení, které navrhuje, nebo které navrhuje, a já bych řekl, že jménem všech těch šesti poslaneckých klubů, že je poměrně nekonfliktní, jasné, vychází z normální politické kultury, by se týkalo samozřejmě i Sobotkovy vlády v demisi. Ne jenom Babišovy vlády v demisi, ať je nám to úplně jasné.

S tím zásadním vystoupením za náš klub vystoupil pan předseda Fiala, tak spíš jenom pár poznámek, které reagují na to, co zatím v rozpravě zaznělo, už pár konkrétních poznámek. Protože opravdu já mám pocit, že se v té debatě úplně mýjím. Ale úplně. Já vám garantuji, že kdyby vaše vláda v lednu získala důvěru, tak možná kritizujeme některé vaše kroky, možná je to na interpelaci, možná na osobní jednání, ale měli byste legitimu ty kroky dělat. Teď ji nemáte a tváříte se, jako že je to jedno. A to je ten základní střet, to základní nepochopení úlohy Parlamentu. Pan premiér v demisi nám dlouhodobě říká: Co furt máte s tou důvěrou? Co furt máte s tou důvěrou? No a my říkáme, že to je základ naší Ústavy, aby vláda měla důvěru. Tak souhlasím s tím, že je třeba se snažit především o tu důvěru.

Pan premiér začal, to mi nedá, psali mi známí latiníci, není to z mé hlavy, že se mýlíte, že slovo demise nemá s francouzštinou nic společného. Je to z latiny demissio – opuštění. To jenom tak na okraj, když chceme ukazovat, jací jsme intelektuálové v používání cizích slov.

Teď k tomu srovnání. Já si myslím, že každé historické srovnání trochu kulhá a trochu sedí. Pan premiér v demisi použil dvě vlády bez důvěry, které nám tady vládly, vládu Jiřího Rusnoka a první vládu Mirka Topolánka. Tak nejdřív chci poukázat na to, co nesedí u vlády Jiřího Rusnoka. Byl to stávající prezident, který jmenoval premiérem Jiřího Rusnoka, jmenoval členy vlády, přestože existovala většina 101 podpisu v Poslanecké sněmovně. Tam je začátek úpadku role Poslanecké sněmovny v našem politickém systému, protože z krátkodobých politických cílů se to levice hodilo. Vládla pravice, levice se legitimně snaží vystřídát pravici. Na tom není nic špatného. Kritizuje, navrhuje odvolání vlády, navrhuje schůze o vyslovení nedůvěry. To je naprosto v pořádku. V okamžiku, kdy přistoupíme na scénář, že vlastně ta důvěra není potřeba, prezident si vybere nějakého svého kamaráda, pak udělá ministry další kamarády, oni sem přijdou do Sněmovny, sice důvěru nedostanou, to bylo jasné od prvního okamžiku, nicméně vládnu dál. Bylo to ovšem ne na začátku volebního období, ale v druhé polovině, bylo to v okamžiku, kdy předchozí premiér podal demisi, tudíž podala demisi celá vláda, a bylo to v okamžiku, kdy byly poměrně vyhocené ideové střety mezi pravici a levici. A ten krok pana prezidenta byl nestandardní. Já říkám, tam byl začátek problémů, tam byl začátek kreativního výkladu Ústavy. Takové: když podá premiér

demisi, padá vláda, nepadá vláda, můžu vyměnit jen toho premiéra, ostatní zůstávají, není potřeba sto jedna.

Jaká byla reakce tehdejší Poslanecké sněmovny poté, co tato vláda nezískala důvěru? Tak si to připomeňme. Rozpustila se a byly předčasné volby. Takže to, že pak vládla několik měsíců, je sice realita, ale nemohla přijít jiná vláda si požádat o důvěru Poslanecké sněmovny, když Poslanecká sněmovna neexistovala. A po volbách jste už vy, pane premiére v demisi, skládal novou vládu. Takže argumentovat tím, že tady vláda Jiřího Rusnoka byla déle, neodpovídá politické realitě. A kdo za to mohl, tak to byl prezident Zeman, který ignoroval, že existuje většina, která by mohla sestavit vládu, požádat o důvěru a pravděpodobně by získala důvěru. Říkám pravděpodobně. Nikdy nevíte, pokud se nepodrobíte tomu hlasování, tak nemůžete říkat, že jistě byste získali důvěru. Říkám pravděpodobně. A tato vláda dělala rozsáhlé personální kroky, které jsme kritizovali mnohem silněji, než zatím kritizujeme personální kroky Babišovy vlády. Když si najdete naše silná vyjádření k personálním opatřením Rusnokovy vlády, tak zjistíte, že byla mnohem silnější než naše vyjádření v těchto dnech, týdnech a měsících. Protože tam to bylo také úplně od začátku jasné, že vláda nezíská důvěru. Dokonce už byly vypsané předčasné volby, takže se čekalo na novou politickou reprezentaci. Přesto dělali rozsáhlé personální změny a kritizovali jsme to. Tím chci říct, že ta naše dnešní snaha není účelová nebo jednoúčelová, že to je, jak vždycky slyším, to je program Antibabiš a proti averzi (nesrozumitelný úsek). Postupovali jsme úplně stejně.

A teď to srovnání. Já jsem očekával některé z těch argumentů, které pan premiér v demisi ve svém úvodním slově vyslovil. Já jsem je očekával, máme stejné podklady. Nechci v roce 2018 opakovat rozpravy a bitvy z roku 2006. Není to vůbec produktivní. Na ty základní rozdíly poukázal pan předseda Fiala. Ale přece jenom pár faktů pro připomenutí té situace.

Vláda Mirka Topolánka vládla od 4. září do 8. ledna, což je celkem, počítal jsem to, jak mám rád, 122 dní, v demisi byla od 11. října do 8. ledna. Což jsou fakta, 122 dní. Tato vláda, když požádala o důvěru, získala 96 hlasů, potřebovala 98, chyběly dva hlasy, a měla podporu tří poslaneckých klubů, tří politických stran. V té době, pro připomenutí, skončily volby patem. Středové a pravicové strany měly sto mandátů, levicové strany také sto. Probíhala vážná politická jednání o sestavení vlády s většinovou podporou. Dokonce, a kdo si to pamatuje, já jsem v té době nekandidoval, takže jsem to sledoval jen tak z dálky, vzpomeňme si na opravdu vyhocenou volební kampaň ODS versus ČSSD, Topolánek versus Paroubek. Určitě se shodneme, že to byla velmi ostrá, poměrně konfrontační kampaň. Přesto po tomhle výsledku sto na sto se vedla vážná politická jednání, když jedním z modelů řešení byla velká koalice. Oba dva titi předsedové, kteří už v politice nejsou, shodou okolností nejsou ani členy svých tehdejších politických strany, přesto vedli vážná politická jednání o sestavení velké koalice, programová, personální. Ano, k dohodě nedošlo. To je realita. To je realita. Takže pokud budete chtít využít a argumentovat první vládou Mirka Topolánka, tak to máte ještě čas, tak jsem vám to hezky spočítal. Tak 15. dubna bude jmenována vláda a 25. dubna vláda získá důvěru. Pak to bude z hlediska časového fifty fifty, přesně na den. Je teprve 9. března, máte ještě šanci to stihnout. A když to bude 14. dubna a 24. dubna, tak můžete říct, naše vláda bez důvěry trvala o jeden, o dva dny méně než vláda bez důvěry Mirka Topolánka.

A z těch všech změn, o kterých tady mluvil pan premiér v demisi, tak přece jenom jednu musím okomentovat, protože do veřejného prostoru to přinesl pan premiér v demisi, a to je GIBS, a říká, ten jeho předchůdce, ta Inspekce ministra vnitra, tak ten Langer ho tam vyhodil, takže vlastně já dělám to samé. Jen tak mimochodem za normálních okolností Andrej Babiš na Mirkovi Topolánkovi a Ivanu Langerovi nenechal nit suchou. V těchto dnech v argumentační nouzi říká: dělám to stejně jako Mírek Topolánek a Ivan Langer, tak co pořád máte vy z ODS? Ale to je bokem.

Já jsem si nechal zjistit ty okolnosti a vůbec to srovnání nesedí. Za prvé, služební zákon pro příslušníky bezpečnostních sborů ani pětileté funkční období pro jejich šéfy neexistovaly. Za druhé, inspekce Ministerstva vnitra nebyla žádným bezpečnostním sborem, natož nezávislým, jako je dneska.

Ale teď to důležité – důvody toho odvolání. Hlavním důvodem odvolání bylo, že Inspekce ministra vnitra nadužívala odposlechy telekomunikačního provozu, pane premiére. Důvodem bylo, že tato inspekce nadužívala odposlechy telekomunikačního provozu, neboli zneužívala odposlechy. V roce 2006 tuto informaci potvrdil dopisem do Poslanecké sněmovny – ne někde v novinách nebo někde mezi dveřmi, dopisem do Poslanecké sněmovny – tehdejšímu ministrovi spravedlnosti tehdejší ředitel útvaru zvláštních činností, který tyto poslechy zajišťoval, plk. Ing. Tomáš Almer. Vy to jméno, pane premiére, bezesporu znáte. Tento člověk v té funkci upozornil dopisem do Poslanecké sněmovny, že Inspekce ministra vnitra pod vedením tehdejšího šéfa této inspekce nadužívala – nebo zneužívala, on použil slovo nadužívala, já to interpretuji jako zneužívala – odposlechy.

Na základě toho dopisu se v utajeném režimu – já jsem tam nebyl, takže nevím, co se (nesroz.) – sešel bezpečnostní výbor a na základě projednané informace pana plk. Almera byl odvolán ředitel Inspekce ministra vnitra. Tak když už používáme příklady z minulosti, tak si také řekněme, kdo to je. Ten člověk, který ten dopis napsal – a to se určitě shodneme, pane premiére – nebyl žádný člověk ODS. Ten byl ve funkci předtím a my jsme přišli do té vlády po osmi letech v opozici a taky ten pan plukovník ještě roky v té funkci vydržel za dalších vlád. Úplně přesně nevím, jak dlouho v té funkci byl. Ale nechci tu debatu stočit směrem, co bylo v roce 2006. To je jenom reakce na vystoupení pana premiéra a k těm ostatním se vyjadřovat nechci.

Pokud teď tady začnou chodit ministři a budou říkat no, já v mém rezortu jsem našel na stole zprávu NKÚ, nebo tohle, tak je to opět nepochopení této debaty. My zásadně nefikáme, který ministr co udělal špatně. My se bavíme o tom, že vláda bez důvěry má být velmi zdrženlivá.

A já vám úplně nakonec přečtu návrh usnesení, protože nevím, jestli budu mít šanci v řádné rozpravě, a sami uznáte, že ta usnesení nejsou nijak útočná a že by mohla mít obecnou platnost.

První usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu bez důvěry, aby nečinila nevynucené personální kroky zejména v bezpečnostních a zpravodajských službách."

A druhý krok, který by mohl mít také obecnou platnost pro každou vládu bez důvěry: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu bez důvěry, aby do Poslanecké sněmovny nepředkládala novelu služebního zákona."

Je to v zásadě stejné. To první je o politických a ústavních zvyklostech, to druhé jsou spíš technikálie – věc, která by se dít neměla. Pokud se domníváte, že je to účinné

vůči této vládě, tak si myslím, že ne. Formulovali jsme to s kolegy z ostatních politických klubů, kteří s námi podepsali žádost o svolání této schůze, tak, aby ten text byl obecně platný. Představme si, že jsme na první schůzi, zvolíme vedení Sněmovny, ještě vládně Sobotkova vláda a já přijdu s tímto návrhem. Vládně premiér Sobotka. Sedí tam, kde teď sedí premiér Babiš, a já přijdu s tímto návrhem, že vyzýváme vládu v demisi, aby nečinila nevynucené personální kroky, zejména v bezpečnostních a zpravodajských službách. A sami si, kolegyně a kolegové z ANO, upřímně odpovězte, jestli byste v té době, když by tady seděl Sobotka a jeho vláda, hlasovali pro takový návrh usnesení, nebo ne. Já si myslím, že ano. Můžu se plést. Ale pokud argumentujeme tím, že vláda musela tak rychle přijít, když nemá zajištěnou důvěru, tak aby ta Sobotkova vláda rychle odešla – což si myslím, že je správný argument, jenom má přijít vláda, která má většinu –, tak si myslím, že to ukazuje, že to usnesení byste mohli podpořit, že byste mohli umožnit rozpravu.

My se na žádné osobní útoky a konfrontace skutečně nechystáme. Nám jde o to, abychom když už je to potřeba, když to nejde samo sebou bez usnesení, přijali usnesení, které by mělo trvalou platnost vůči kterékoliv vládě bez důvěry a které by mohlo být schváleno výraznou většinou. Žádný střet mezi opozicí a koalicí tam nevidím. To si nechme, až tady bude vláda s důvěrou. To si nechme na konkrétní programové střety u jednotlivých návrhů zákonů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi. Teď bych jenom krátce zrekapituloval, kdo je tady přihlášen. Je tady sedm zájemců o vystoupení. Je to pan ministr Hüner. Toho požádám o vystoupení. Dále paní ministryně Schillerová, pan předseda Bartošek, pan předseda Gazdík, pan ministr Ilja Šmíd a pan ministr Milek. V této souvislosti bych se pana ministra Šmída rád zeptal – zároveň mi tady přistála na stole vaše omluva z jednání na celý den, ale mám vás v debatě. Takže tu omluvu rušíme. Takže chápu.

A poprosím pana ministra Hünera o vystoupení. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, jsem rád, že mohu zareagovat na záležitost, která se týká organizačních změn. Měl bych několik pádných příkladů a dokladů, jak k organizačním změnám, a tím i personálním, na Ministerstvu průmyslu a obchodu došlo.

Myslím si, že je smutným rekordem, že toto ministerstvo, které je mnohdy zmiňováno právě v záležitosti personálních změn, neřkuli čistek, mělo jedenáct náměstků. Sice včetně státního tajemníka, ale jedenáct náměstků. To přece každý soudný člověk, neřkuli byznysmen, kterých je taky v Poslanecké sněmovně určitě dost, nebo někdo, kdo něco řídil ve státní správě, musí pochopit a určitě ví, že je to počet naprosto neřiditelné skupiny lidí, kteří se de facto musí řídit sami, a potom to podle toho také vypadá. Následně bych s touto záležitostí spojil ještě věci, které s tím úzce souvisí.

Jestliže před služebním zákonem a jeho platností došlo k nárůstu právě těchto náměstků z počtu šest následně na osm a následně na jedenáct, tak si myslím, že ten, kdo destabilizoval chod tohoto ministerstva, určitě není stávající ministr, ale předchozí ministři. Řekl bych, že služební zákon skrývá spoustu úskalí, která se snažíme

v současné době i na půdě vlády řešit. Já jsem striktně postupoval podle tohoto zákona při naprosto otevřené – a dodnes oceňuji postoj pana Postráneckého v celé této záležitosti – komunikaci s tímto úřadem a vrchním státním tajemníkem, kdy jsme striktně dodržovali tento zákon. Na základě tohoto zákona jsme při slučování sekcí na počet sedm byli nuceni postavit náměstky mimo službu proto, aby se tito náměstci mohli zpětně na tyto posty hlásit v prvním kole výběrových řízení. To možná málokdo v rámci toho služebního zákona vůbec registruje. Se všemi náměstky bylo řádně hovořeno. Situace byla vysvětlena a tato záležitost byla z velké části akceptována a výsledek je, že ze stávajících sedmi náměstků, z toho jeden státní tajemník, jsou čtyři zpět ve funkcích, popřípadě jsou to lidé, kteří byli na úrovni jednu úroveň pod těmito náměstky a pracovali dlouhodobě na ministerstvu. Mohl bych dále dlouze hovořit na toto téma, ale myslím si, že to úplně stačí pro představu.

A nyní bych se dotkl záležitosti, která je spojena s opakovaně zmiňovaným šéfem CzechInvestu panem Kučerou. Pan Kučera je bezesporu ambiciózní mladý chytrý člověk. Co mu chybělo, byly manažerské zkušenosti. Člověk, který slibuje investorům věci, které neměl podložené z hlediska podpory jiných ministerstev – financí, vlády a tak dále. To není dobrá reklama pro Českou republiku, když následně potom tyto deklarované výhody, které investor má získat, nezíská.

K tomu bych přibalil jednu konkrétní záležitost, která mě nutila tu situaci řešit, byla tady panem premiérem vzpomenu, a to je, že pan ředitel CzechInvestu odvolal svého dvanáct let pracujícího klíčového náměstka pro divizi podpory malého a středního podnikání. Přitom pan Kučera pracoval čtyři roky v této firmě. Jestli odvoláte takového člověka, měl jste na to čtyři roky, abyste poznal, co v tom člověku je. Jestli ho odvoláte v době, kdy se ministr trápí s organizačními a personálními změnami na vyšší úrovni na ministerstvu bez toho, aniž byste tohoto ministra informoval o tomto kroku, tak si myslím, že nejenom v byznysu, ale i ve státní správě, kdyby se neudělal krok, který jsem udělal, tak bych byl manažerský a politický sebevrah. S panem Kučerou jsem řádně věc projednal a naprosto v souladu se zákonem ho z funkce odvolal.

Takže vážené paní poslankyně, páni poslanci, možná těmito dvěma příklady z úrovně řízeného ministerstva a CzechInvestu bych pro tuto chvíli skončil. Pokud budu poptán nebo v diskusi vyzván k dalšímu komentáři, rád ho podám. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Hünerovi. Nyní paní ministryně financí Alena Schillerová, připraví se pan předseda Bartošek. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den dámy a pánové. Budu věčná, stručná, tak jak se ostatně snažím celý život. To znamená, nebudu tady probírat, co děláme na ministerstvu. Pracuji standardně, kontinuálně, tak jak jsem přešla z pozice náměstkyně, řešíme problémy, jak budu připravena je obhajovat se zákony, které připravujeme pro lidi této země, obhajovat tady, na půdě Poslanecké sněmovny i ve výborech, zejména v garančním výboru, v rozpočtovém,

kam budu chodit, seč mi budou síly stačit a pokud nebudu někde služebně mimo republiku. Budu tedy reagovat na konkrétní připomínky.

Zazněla připomínka pana předsedy Kalouska k nestrannému provádění veřejnosprávní kontroly Ministerstvem financí GIBSu. Já bych ráda upozornila na jednu věc. Na Ministerstvu financí, které má v kompetenci provádění těchto veřejnosprávních kontrol – a nakonec kdo jiný by to v kompetenci měl mít – a provádějí se tyto kontroly dle zákona o veřejné kontrole bez ohledu na to, jaký je tam ministr. Čili prováděly se i v době, kdy pan předseda byl ministrem. Já jsem se okamžitě po nástupu zajímala o to – byla jsem jmenována 13. prosince, tak už někdy na přelomu roku jsem si povolala příslušného náměstka a zajímala jsem se o to, jak je to organizováno, protože je to zcela v jeho gesci, on stanovuje plány kontrol, ale chtěla jsem vědět, jaké jsou procesní výstupy. Takže existuje tento materiál, který samozřejmě s řádnými daty je uveden v elektronické spisové službě, je to plán veřejnosprávních kontrol odboru 17, kontrola. A ten není pořízen teď pro tuto schůzi. Skutečně, vězte že ne. Má příslušné datum a takto je stanoven. Tento plán určuje příslušný náměstek podle analýzy rizik sofistikovaně, není to žádným pohledem z okna a má to zcela jasnou oporu. Vždy se v tomto plánu ponechává určitý prostor pro kontroly ad hoc, které mohou z nějakých zásadních důvodů vyplynout.

Kontrola GIBSu byla zahájena nejen na základě podnětu pana premiéra, to byl pouze jeden z podnětů, ale na základě celé řady podnětů, které tento odbor má k dispozici, které já jsem neviděla a ani vidět nechci. To je v jejich gesci, oni ho vyhodnotili, vyhodnotili ho z pohledu analýzy rizik a tu kontrolu zahájili. Kontrolu provádějí na základě takového manuálu. Ten existuje na Ministerstvu financí. Je to manuál kontroly hospodaření, příručka, a tím se striktně tito zaměstnanci řídí, samozřejmě v souladu se zákonem. Ale já jsem velmi pokorný člověk a jsem ochotna se poučit z jakýchkoliv zkušeností kohokoliv, mně je jedno bez ohledu na jeho politické zařazení. Takže jsem se zajímala, jak to bylo dříve. To mě logicky zajímalo. Jestli to třeba nelze dělat lépe. Takže jsem nechala vyhledat v elektronické spisové službě, protože to je jediná stopa, která vlastně může být jasným důkazem, jak to třeba bylo za pana exministra Kalouska. Jestli to není možné dělat lépe. Je mi líto, a pokud se mylím, tak se omlouvám, ale nenašla jsem prostě nic. V elektronické spisové službě žádné materiály nejsou. Žádné plány, žádný manuál, žádný seznam kontrol. V předávací dokumentaci z roku 2014 je pouze zpracována analýza rizik, která obsahuje seznam subjektů ke kontrole v tištěné podobě. Není tam žádný plán. Je to prostě jakýsi papír, který nikdo neschválil. Čili žádná konkrétní stopa tam není.

Takže já skutečně nevím, jak lépe obhájit tu nestrannost. Já se nezajímám o tu kontrolu, ta kontrola si žije svým životem, provádějí ji kompetentní zaměstnanci. Výsledky kontroly budou prezentovány kontrolované osobě, nikomu jinému, a samozřejmě pokud se domnívá kontrolovaná osoba, že je všechno v pořádku, tak se nemá čeho bát.

Toto jsou důvody, proč ta kontrola probíhá.

Samozřejmě mám celou řadu čísel, tabulek na téma, kolik bylo kontrol na základě podnětů, jak byly vyhodnoceny, všechno má svoji stopu. Konkrétní. Proč ta kontrola na základě podnětů zařazena byla, samozřejmě teď v minulosti, proč zařazena nebyla. Tím vás nechci unavovat. Jsem schopna kdykoliv doložit a kdykoliv dodat.

Co se týče vůbec, i na Ministerstvu financí po mém jmenování proběhly určité organizační změny. Tam bylo osm sekcí a v současné chvíli je tam sekcí šest, což je číslo, které tradičně Ministerstvo financí mělo k dispozici. Anebo takto to bylo v organizační struktuře. Byla jsem dva roky náměstkyní ministra financí, měla jsem dostatek času, abych se seznámila se strukturou Ministerstva financí, a udělala jsem to absolutně s ohledem na to – po diskusi se státním tajemníkem samozřejmě v souladu se zákonem o státní službě –, co považují za potřeby Ministerstva financí za nejrozumnější a nejefektivnější po těch zkušenostech, které jsem měla. Pro zajímavost, já například mám v organizační struktuře dvě pozice politických náměstků. Jednu obsazovat nebudu, necítím tu potřebu, a druhý politický náměstek je tam tolik let, že mi říkal, že už jsem jeho dvanáctý ministr, a mně je to v podstatě úplně jedno. Čili byl tam za všech předcházejících ministrů a zůstává tam dál, protože si ho nesmírně vážím. Vážím si jeho erudovanosti, jeho historické paměti, jeho zkušeností a je mi lhostejno, pro koho dělal. Stejně tak jsem nedávno zcela náhodně zjistila, aniž bych to zjišťovala, spíš ta informace se ke mně donesla, že jedna z odborných náměstkyň je členkou ČSSD. Je mi to srdečně jedno. Já to nezjišťuji. Mě zajímá, jestli ten člověk je erudovaný, jestli pracuje s plným nasazením, jestli plní svoje úkoly, a vážím si třeba u této náměstkyň i toho, že je plní nad rámec toho, že má ročního syna. Takže je mi to srdečně jedno.

Co se týče ještě vystoupení pana předsedy Chvojky, dovolím si jednu malou poznámku a tím už úplně končím. Skutečně jsem uvítala jeho interpretaci zákona o státní službě. Tak to přesně je. Státní úředníci jsou chráněni. Jejich odvolání je možné jenom za striktně stanovených podmínek. Jen mi je trochu líto, že někteří spolustraníci, kteří sedí s ním v lavicích, volali po mém odvolání před volbami a jenom tato ochrana zákona o státní službě mě právě ochránila. Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní Aleně Schillerové a nyní s přednostním právem pan předseda klubu KDU-ČSL Bartošek a po něm pan kolega Gazdík. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedající. Mé vystoupení bude také krátké. Na začátek dovoluji, abych ocitoval Alexandra Mitrofanova, kterak vidí Babišovu vládu v demisi. Píše: "Pozvete maníka na pohovor, zda ho přijmete jako sluhu. Nedáte mu důvěru. Vyloví vám rybku z akvária, usmaží a sežere. Potom vyžene z baráku vašeho psa, nakonec vám vlezde do postele, že tam bude makat, a pak se podrážděně zeptá, co tam vůbec děláte."

Viceméně je potřeba si uvědomit, že v současné době spravuje zemi hnutí ANO, má vládu, která nemá důvěru, a je potřeba říct, že zemi spravuje strana, která dosáhla excelentního výsledku ve volbách 30 %, ale současně je potřeba i zodpovědně říct, že to není většina. Je to vláda, která nemá důvěru, a ta i na základě Ústavního soudu, který v minulosti rozhodl, že by se vláda, která nemá důvěru, tedy v demisi, měla zříct jakýchkoli zásadních kroků. Obecně řečeno je to to stejné, jako když si pronajmete byt, o kterém víte, že v něm budete jenom dva měsíce. Taky v něm nevybouráte příčky a nerozbijete kuchyňskou linku, protože víte, že za dva měsíce přijde někdo jiný a bude v tom bytu bydlet. A vy se skutečně chováte jako nájemník, který se rozhodl, že ten byt vybydlí. Kdybyste chtěli tuto zemi spravovat zodpovědně, tak nebudete kopírovat manýry sociální demokracie a ODS, které dnes kritizujete. Právě proto byl sepsán služební zákon, právě proto, že se předtím vyhazovali úředníci a ukazovalo se, že to

poškozuje práci ministerstev. Místo toho, abyste ty modely chování, které kritizujete, odmítli, tak jste je naopak převzali a bohužel z té minulosti jste u spousty věcí kopírovali to, co bylo špatně. A nepokračujete v dobré praxi, ale pokračujete ve špatné praxi.

No a asi na závěr chci říct. Pan premiér a pan Vondráček, předseda Poslanecké sněmovny, se otevřeně přihlásili k mantinelům demokracie. Když už se k něčemu hlásíte, tak to respektujte, protože jinak je na vás pohlíženo jako na lidi, kteří nedrží slovo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Bartoškovi. Nyní pan kolega Gazdík, připraví se pan ministr Ilja Šmíd. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, vážený pane premiére, vážená vládo, já jsem původně ani vystupovat nechtěl, ale úvodní projev pana premiéra mě k tomu tak trochu ponoukl.

Předně mám dvě zásadní výhrady, pane premiére. První je, vy jste tady vyjmenoval, co všechno dělaly předchozí vlády špatně, a já s vámi v mnoha věcech souhlasím. Ale vy jste slibovali, že jdete zlepšit politickou kulturu, že to chcete dělat jinak. To, že to někdo předtím dělal špatně, prostě není omluva pro to, že my to budeme dělat stejně hrozně. To je jedna věc.

Druhá věc. Je velmi dobře, že říkáte národu, že takzvané makáte, že děláte svoji práci, že se ji snažíte dělat poctivě. Ale odpověděl bych vám citátem ze seriálu Jistě, pane premiére: Ale je to váš džob, pane premiére, a vy jste si ho přál. To jsou dva základní argumenty k vašemu vystoupení.

Myslím, že tady již mnohé zaznělo, a to zásadní se pokusím shrnout do dvou otázek. Vláda bez důvěry prostě není to samé co vláda s důvěrou. Vláda bez důvěry totiž nenaplnila Ústavu a neopírá se o většinu ve Sněmovně. Proto bych poprosil pana premiéra, jestli by tady mohl veřejně říct, že to uznává, že ví, že vláda bez důvěry není plnohodnotnou vládou, že byl pověřen panem prezidentem vyjednáváním, má šanci, nebo bude mít patrně šanci, sestavit novou vládu, která možná získá důvěru, to je také jeho džob a on si to také přál. A proto prosím o odpověď na tuto otázku: pane premiére, uznáváte, že vláda bez důvěry není plnohodnotnou vládou?

A druhá prosba, která by tady měla zaznít, a o tom je tato schůze. Pane premiére, prosím, nečiňte žádné nevratné kroky, zejména v bezpečnostních složkách, zejména ve věcech, které prostě nejdou pak žádným způsobem napravit. Udělte to až po tom, co budete mít důvěru, až po tom, co bude existovat jasná většina ve Sněmovně, která ale za vaše kroky také ponese politickou odpovědnost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Petru Gazdíkovi. Nyní pan ministr kultury Ilja Šmíd, připraví se pan ministr zemědělství. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Ilja Šmíd: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, já nestačím zírat. Slyším tady, že jsme v demisi, že nesmíme dělat nevrtné kroky, že máme dělat asi kroky, které jsou vratné, že máme nedělat kroky vynucené a dělat kroky nevynucené. Já tomu tak trochu nerozumím. Každý ministr, byť je v demisi, má přece svoji zodpovědnost. Já pobírám plat a mám za ten svůj plat sedět ve své kanceláři a mávat na své příspěvkové organizace, mám mávat na své podřízené, dělejte si vlastně, co chcete, já sice vidím, že se něco děje, vidím ten korupční potenciál, který v některých našich příspěvkových organizacích je, a mám indicie o tom, jak pravděpodobně unikají peníze, ale já se na to mám dívat? Mluvíte o politické zodpovědnosti, ale vůbec neslyšíte to, že se tady jedná o peníze, tady se jedná o fungování. Vám je zcela jedno, že pošta nefunguje? Vám je zcela jedno, že nefungují nemocnice? Vám je úplně jedno, že unikají peníze v miliardových stavbách? To přece každý ministr musí vyřešit a my to musíme řešit, ať jsme tady měsíc, dva měsíce, anebo čtyři roky. Pokud to neuděláme, tak vy budete první, kteří budete poukazovat na to, že jsme nečinili. Takže samozřejmě chceme činit.

Já bych chtěl říct, že Ministerstvo kultury má možná trochu jednodušší situaci v tom, že je malé. Já mám jenom čtyři náměstky, rozhodl jsem se, že své náměstky budu v práci poznávat, protože na rozdíl od většiny svých kolegů jsem opravdu přišel z terénu a tu detailní práci uvnitř ministerstva poznávám stále ještě pořád, ale také už vím, že se asi budu chtít některých lidí zbavit. A udělám to, až budu naprosto přesvědčen o tom, že to bude nutné, a bude mi jedno, jestli to bude po půl roce a ještě budeme v demisi, protože já mám za to zodpovědnost, ne vy. Zatím jsem pouze odvolal jednoho politického náměstka a dohodl jsem se s ním na tom, že bude zatím dělat ředitele mého kabinetu. Pracuje, snaží se, uvidíme, třeba nadále zůstane na ministerstvu. Já jsem se s ním dohodl, on sám mi řekl ano, já chápu, když přijdete, tak si můžete chtít přivést nové věci, já tomu rozumím, když budete chtít, odejdu.

Takže já bych chtěl jenom říct, abyste si uvědomili, že my nejsme vláda, která chce dělat bezhlavé čistky. Ostatně kolik lidí odešlo ze státní správy, to víte velmi dobře. Je to minimum. Absolutní minimum. To, že někde je, jak jsem se od pana kolegy vlastně teď dozvěděl, jedenáct náměstků, to se přece nedá normálně řídit. U mě jsou čtyři, dřív bývali dokonce jenom tři. Možná že se k tomu modelu přikloním. Neděláme žádné čistky, neděláme politické čistky, také já tam mám náměstky, kteří byli nominováni jinými stranami. Ostatně já jsem přišel do vlády také jako nevolič ANO a panu premiérovi to bylo naprosto jedno, protože on chce pracovat. My chceme pracovat, my chceme dělat. Tak nás prosím nechte. My rádi vyslechneme vaše připomínky, rádi budeme poslouchat vaše hlasy, ale některé kroky prostě dělat musíme. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Iljovi Šmídovi. Nyní pan ministr zemědělství Jiří Milek, připraví se pan místopředseda Píkal. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Dobrý den, pane předsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych reagovat na vystoupení pana Bělobrádka, když jsem byl nařčen, že jsem neprávem odvolal jednoho náměstka, pana Adamce, že tento

náměstek ušetřil 900 milionů. Já se ptám, jestli se někdo díval, proč těch 900 milionů předtím bylo placeno za IT služby. Víme, že IT služby jsou jedny z nejsložitějších v té minulosti. Já jsem přišel ze druhého břehu a není pravda, že jsem byl čtyři hodiny na ministerstvu a propustil jsem ho. Já jsem sledoval ministerstvo posledních 20 let, protože celý život, 30 let, jsem v zemědělství pracoval. Takže veškeré kroky jednotlivých náměstků měly na mě osobní dopad. Přišel jsem na ministerstvo, kde můj předchůdce mi zanechal pouze 2 miliardy na národní dotace, i když věděl, že národní dotace se vyplácí v hodnotě asi 4 miliardy. Musel jsem šetřit, a věřte, že mám připravené kroky a šetřit budu dál.

Za mého předchůdce bylo na Ministerstvo zemědělství přijato 215 lidí navíc z původních 590 lidí. Takže je to nárůst minimálně 30 %. Já udělám všechno pro to, abych zeštíhlil strukturu Ministerstva zemědělství. Bylo tam 11 náměstků, já jich budu mít 7. Takže si myslím, že tohle jsou kroky, které je potřeba dělat.

Já bych od vás očekával úplně něco jiného. Že nám jako ministrům uložíte, abychom snížili počet úředníků, protože věřte mi, já jsem byl ve firmě, kde se za rok vystrídalo 60 kontrol a seděli tam 120 dní tyto úředníci. Myslím si, že to začíná paralyzovat výrobu a není to správné.

Tento náměstek jako ekonomický měl na starosti i podřízenky. Měl by se jim věnovat. Podřízenky nejsou v dobrém stavu, a pokud budu jmenován ministrem dál, budu tam dělat nějaké změny tak, abychom tyto podřízenky dostali do správné ekonomické kondice. Já sám jsem zaváděl poslední tři roky na svých 17 firmách HELIOS. Tyto firmy měly 800 uživatelů, je to něco jako ministerstvo, stejně veliké. A stálo nás to pouze 8 milionů korun. Na ministerstvu se vyplácí desítky a stovky milionů korun na IT. Já si myslím, že to není dobře.

Takže tím jsem chtěl vysvětlit svůj první krok na ministerstvu. Děkuji. (Potlesk některých poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zemědělství. Nyní pan místopředseda Vojtěch Píkal, připraví se pan předseda Miroslav Kalousek, poté pan ministr zdravotnictví a poté pan předseda Bělobrádek. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobrý den všem. Nechci úplně tak vystupovat svým vlastním jménem, jako spíše jménem 19 kolegů v klubu, kteří jsou vynecháni z této plodné diskuse. A stejně tak mi přijde nevhodné, že jsou z této plodné diskuse, kdy se probírá např. stav na ministerstvech a podobně, vynecháni bývalí ministři. Myslím si, že bychom se měli dostat k tomu, abychom dnes schválili pořad schůze a skutečně to projednali, když už tady probíhá taková široká rozprava reálně, akorát neprobíhá se všemi. Takže si ty názory poslanců prostě, páni ministři, nemůžete vyslechnout, protože nemají možnost vystoupit.

A taky bych chtěl navrhnout, abychom dneska jednali po druhé hodině, protože to vypadá, že to bude dlouhé. Děkuji. (Tleská část poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Teď jsem rozuměl vašemu procedurálnímu návrhu, o kterém musíme hlasovat bez rozpravy, že máme jednat i po 14. hodině?

Dobře, tak v tom případě zagonguji a požádám kolegy a kolegyně, aby se vrátili z předsálí. Všechny jsem vás odhlásil, vážené paní kolegyně, páni kolegové. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. O procedurálním návrhu pana místopředsedy Vojtěcha Pikala rozhodneme v hlasování číslo dvě, které zahájím, až se ustálí počet přihlášených.

Hlasovat budeme o tom, že dnešní jednací den, i když je bez polední přestávky, neskončí ve 14 hodin a že budeme hlasovat i nadále.

Zahájil jsem hlasování číslo 2 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 2, ze 153 přítomných pro 56, proti 23. Návrh byl zamítnut.

Můžeme pokračovat, a to vystoupením pana předsedy Kalouska. Přípraví se pan ministr zdravotnictví, poté pan předseda Bělobrádek. Prosím sněmovnu o klid! Slovo má předseda klubu TOP 09 pan Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, ještě chvíličku posečkejte, protože asi část kolegů bude vést jinou rozpravu v předsálí, takže je tady poměrně velká hladina hluku...

Požádám kolegy a kolegyně o klid! Děkuji. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Já bych ve standardní diskusi reagoval na paní ministryni Schillerovou faktickou poznámkou. Ale protože nemáme standardní diskusi a obávám se, že osvědčená hlasovací koalice ji ani nedopustí, tak jsem si dovolil vystoupit podruhé, abych řekl, že jsem nepochyboval, paní ministryně, již při té interpelaci, kdy jste byla omluvena, jsem nepochyboval, že předložíte materiál, který bude obhajovat, že kontrola na GIBS šla na základě analýzy rizik a na základě podnětů. Jediné, co je samozřejmě směla, je, že tam nešla na základě řádného plánu kontrol. Byť souhlasím s tím, že vždycky v nějakém výjimečném případě se na základě daných podnětů může to období doplnit o kontrolu mimořádnou.

Ale za prvé bych chtěl říct, že na celou řadu rozpočtových organizací i neziskových organizací, které patří do kontrolní kompetence odboru 17, chodí spousta podnětů. To znamená, nejenom na GIBS. Ty podněty bychom samozřejmě našli u celé řady jiných. Nepochybují například o tom, aniž bych to viděl, že chodí neskutečné množství podnětů na Kancelář prezidenta republiky. Pan premiér říkal, že na GIBSu nebyla kontrola od roku 2012. No, schválně se podívejte, kdy byla naposledy v Kanceláři prezidenta republiky a kolik tam má podnětů a jak vypadá analýza rizik! A já už vidím pana premiéra, jak po této informaci sedá ke stolu a píše dopis: V Kanceláři prezidenta republiky dlouho nebyla žádná kontrola. Hned tam, paní ministryně, nějakou pošlete! A vy to tak činíte. V tom je ten problém.

Ten problém je, že vy nemůžete říct, že jste to nevěděla. Protože vy jste dostala dopis od pana předsedy vlády, ty předpokládám, že čtete. A jako ministryni a jako političce vám muselo být zřejmé, že v tu chvíli je tady obrovské podezření z konfliktu zájmů, neboť tento podnět podává trestně stíhaný předseda vlády, který, logicky, může mít velký zájem, aby změnil ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů, zájem osobní, aby vytvářel tlak na instituce, které mohou nebo nemohou ovlivnit, zda bude nestranně vyšetřován či nikoliv. V tu chvíli vy jste to věděla a vy jste tento konflikt zájmů připustila. Můžete tisíckrát říkat, že to bylo naprosto nestranné a na základě analýzy rizik, ale nemůžete říkat, že jste to nevěděla. Protože jste dostala dopis předsedy vlády. A když něco vypadá jako kachna, kváká to jako kachna a plácá to křídly

jako kachna, tak je to prostě kachna, i když tady budeme mávat nezávislou analýzou rizik. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Miroslavu Kalouskovi. Nyní pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. A připraví se pan předseda Bělobrádek. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, Ministerstvo zdravotnictví a já osobně často jsem na paškále za to, že jsem udělal ony personální změny. A myslím si, že asi je namístě zde aspoň částečně něco osvětlit.

Já musím říct, že zcela souhlasím s tím, co řekl můj kolega z vlády pan ministr kultury Ilja Šmíd, že toto je skutečně naše role, abychom řídili naše ministerstvo a přímo řízené organizace, které jsou pod námi. Pod Ministerstvem zdravotnictví je 69 přímo řízených organizací, 69 organizací, které musím já řídit. Z toho zhruba 15 velkých nemocnic. A já jsem odvolal dva ředitele. Tak nevím, jestli se to dá označit za nějaké personální čistky. Dva další, ředitel SÚKLu a ředitelka Státního zdravotního ústavu, rezignovali ze své vůle. Důvody byly jednoznačné, proč jsem ty kroky učinil. Měl jsem důvodné informace o tom, že se v těch nemocnicích děje něco, co není v pořádku. Já teď nemůžu o všech informacích hovořit detailně, protože některé podléhají určitému utajení a porušil bych zákon, pokud bych je zde sdělil, ovšem týká se to i oně zprávy o korupci ve zdravotnictví, kterou tady citoval pan premiér. Zkrátka v českém zdravotnictví fungují různé skupiny, které stále mají vliv, a mají vliv i v některých nemocnicích.

Pokud jde o Fakultní nemocnici v Ostravě, tak informace, které jsem dostal já, a proč jsem udělal ten krok, měl i můj předchůdce pan ministr Ludvík od zaměstnanců oně nemocnice, kteří upozorňovali na to, že ta nemocnice upadá odborně, personálně, že tam zanikla řada oborů, interních oborů, že chirurgická klinika upadá, že se tam vyvádějí výkony do soukromých laboratoří, ve kterých pracují lékaři, kteří jsou zároveň zaměstnanci nemocnice – takže ti lékaři, kteří jsou v nemocnici, si schvalují výkony a vzorky jsou posílány do soukromé laboratoře, kde mají zároveň úvazek. Flagrantní střet zájmů, který v té nemocnici funguje. A pan ředitel to neřešil. Bezesporu o tom věděl, protože mně po mém kroku psala řada zaměstnanců a děkovali mi za ten krok, který jsem učinil, že to byl správný krok, že ta situace byla neúnosná, a popisovali mi ty praktiky. Já myslím, že časem se ty věci budou dále rozvíjet, ukazovat, možná budou podána nějaká trestní oznámení. Ale myslím si, že není možné čekat. Pokud ty informace jsou závažné, tak já jako ministr zdravotnictví, který mám zodpovědnost za ony přímo řízené organizace, musím konat. O tom podle mého názoru není žádných pochyb.

Já jsem řekl, že nemocnice budu kontrolovat dál, že budu systematicky kontrolovat všechny nemocnice, a je mi jedno, kdo je z jaké strany nominován. Skutečně jsou tam členové různých stran, kteří jsou řediteli nemocnice, v minulosti se tam dostali. Ale to já neřeším. Já řeším to, jak ta nemocnice funguje, jak hospodaří, jestli poskytuje kvalitní péči. A pokud zjistím z těch kontrol, které máme naplánovány, že tam je nějaký problém, tak to budu řešit třeba i personálně, protože skutečně ta odpovědnost je na

mně. To není žádná systémová věc. Já chápu, že se může kritizovat, pokud se dělají nějaké systémové kroky, kdy by to vedlo k nějaké změně systému českého zdravotnictví. Tam bychom mohli říci, že to asi není úplně namístě v tuto chvíli. Ale pokud jde o řízení přímo řízených organizací, za které má ministr odpovědnost, tak si myslím, že to je jeho odpovědnost a on musí řešit, pokud tam jsou nějaké problémy. Takže z tohoto svého pohledu si myslím, že to je zcela legitimní, a myslím si, že i zaměstnanci nemocnic jsou v tomto směru rádi, že ty kroky se učinily. Děkuji.

(Potlesk z řad ANO, sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi. Nyní pan předseda Bělobrádek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych zareagoval na to, co tady říkal pan místopředseda Pikal vašim prostřednictvím. Přece my tady vystupujeme proto, že dobře víme, že je tady hlasovací mašina a že zřejmě program schůze nebude schválen. A my si taky přejeme, aby mohli vystupovat všichni poslanci. Já za KDU-ČSL můžu říct, že ano, že chceme, aby mohli vystoupit všichni, aby se tady někteří poslanci z hnutí ANO nemuseli rozčilovat, že nemohou vystupovat, když sami hlasují proti tomu, aby tak mohli učinit, protože hlasují proti schválení programu schůze. Ale je to jediná možnost, jak vystoupit, aspoň pro některé z nás, abychom mohli říct to, co bychom asi jinak říkali v daleko širším spektru.

Já bych chtěl tady upozornit všechny v sále i u televizních obrazovek, že tady bylo použito několik argumentačních faulů. Přece tady nikdo nekritizuje to, že byl odvolán konkrétně pan Kučera, pan Elkán, že k tomu nebyly důvody apod., ale to, že to udělala vláda bez důvěry. Ano, ministr má odpovědnost, zodpovídá za něco, ale také vláda je odpovědná někomu. A má mít důvěru někoho. A to je Poslanecká sněmovna. A je rozdíl, jestli máte důvěru Poslanecké sněmovny, nebo nemáte důvěru Poslanecké sněmovny. A to je, oč tu běží. Ta otázka je, Watsone, poměrně jednoduchá.

Já musím říct, že např. chápu, že tady vystoupil pan ministr kultury nebo ministr zahraničí. Myslím, že ti se chovají korektně, že tam k žádným dramatickým změnám nedošlo, tomu rozumím, a není důvod, proč oni by tady měli obhajovat svoje kroky. Také myslím, že nikdo konkrétně je tady nejmenoval. Na druhou stranu je skutečně rozdíl, jestli jste ministrem vlády s důvěrou, nebo nejste. A obzvláště jestli jste ministrem vlády, která neměla šanci tu důvěru dostat, a bylo to jasné.

K tomu, co říkala paní ministryně financí. No, víte, pan náměstek Závodský je nestraník, je to slepec, je to člověk, který byl oceněn Nadačním fondem proti korupci, váš předchůdce si ho tam nechal, pan Babiš si ho tam nechal. A jestli jste měl nějaké osobní spory, tak zatímco vás zákon o státní službě zachránil, tak jeho ne. A ty důvody nemyslím, že je tady třeba řešit. Ale pravdou je, že on zvažuje, že se bude soudit.

Co se týká zprávy o korupci ve zdravotnictví, ano, to je jistě dobře, že jste to tady zmínili. Ale stejnou logikou bych tady mohl vytáhnout zprávu OLAFu a říct, že je tady premiér, který je vyšetřován a je obviněn. Ano, z Evropské unie nám sem poslali zprávu, ve které je evidentně napsáno, že je podezřelý z podvodu, a proto by měl rezignovat, nebo vůbec nenastoupit do funkce premiéra. Touto logikou. Tak když se vám to hodí,

tak se zaštitíte autoritou, a když se vám to nehodí, tak na to zapomináte. A to myslím, že není fér.

A stejně tak bych chtěl říct, že v České republice máme velmi zajímavou situaci. Zase, pan ministr zemědělství tady zmiňoval náměstka pro ekonomiku a pak zmínil IT. Ale to, že nemá práci pro náměstka, který měl na starosti IT a který ušetřil zcela evidentně a zcela prokazatelně stovky milionů korun, který byl odborníkem v praxi, tak práci nemá. A také jde o to, že můj bývalý náměstek – a rozumím tomu, že když byla zrušena sekce, že skončil. Pan premiér rád hovoří o tom, že mluví anglicky, ono těch lidí ve vládě bylo víc, kteří se anglicky domluví, nebyl to jen on – tak člověku, který mluví anglicky zcela plynně, šest let byl v Cambridge, tak rozumím, že bylo zrušeno jeho místo, když je zrušena sekce, ale že se mu nabídne podřadné místo, člověku, který působil už předtím na ministerstvech, protože o něj prostě není zájem, to je na zamyšlení. Já si myslím, že jestli skutečně stojíte o odborníky, tak se s lidmi takto nezachází.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan předseda Bělobrádek. Nyní vystoupí pan předseda vlády Andrej Babiš, který je přihlášen. A to je zatím všechno z přednostních práv. Pak bych nechal hlasovat o pořadu schůze. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já jsem si toho napsal strašně moc, tak snad začnu od pana Bělobrádka. No ten Kučera a Elkán tam nikdy neměli být. Nikdy. To je ostuda. Totálně neschopný Elkán! Vůbec nerozuměl, když jsem se ho ptal na rozvahu, výsledovku, co je to EBITDA, investice, cash flow, nic. Neuvěřitelné. A Kučera? Ta ostuda? Vždyť teď máme důležitou investici BMW, a on mi přinese do kanceláře nejvyššího zástupce BMW, vůbec nevím, co zase nasliboval, jak v GE Aviation, a na jednání zjistím, že stát má tady vyplatit asi 600 mil. ekologických zátěží, o kterých vůbec nevím. A stejný podraz udělal s GE Aviation. Tam přišli lidi GE Group, to je megafirma, a tenhle člověk, který ničemu nerozuměl, nás reprezentoval.

Pane Bělobrádek, prosím vás, anglicky jo. Já mluvím hlavně francouzsky, německy a taky anglicky. A když pan Fiala tady začal projev, tak náš premiér nemluvil nic, jen česky. A ten Macron, s kterým mluvil na čtyři oči před dvěma týdny na Evropské radě, nemluví česky. Ani Sebastian Kurz nemluví česky, když už jsme tedy u toho.

A prosím vás, pane Bělobrádek, já nechci říct, že lžete, možná jste zapomněl, ale já mám v ruce usnesení druhého zasedání celostátní konference KDU-ČSL z 27. října 2017. Bod 3. Celostátní konference KDU-ČSL schvaluje odchod KDU-ČSL do opozice. Hlasování: pro 66, proti 1, zdrželo se 5. Tak co tady vykládáte? Nikdy jste nechtěli jednat. Okamžitě jste řekli, že jdete do opozice, a teďka děláte jenom politiku a mluvíte o trestně stíhaném. Na objednávku. Nechci říkat, že to chtějí. Tak přestaňte lhát. Tady to máte napsané. Nikdy jste s námi nechtěli jednat.

Proč zase mluvíte o politických čistkách. Jaké politické čistky? Vy mně říkáte, že já jsem nekompetentní? Čeho? Také toho, že vaše profese byla, abyste řídil vědu a výzkum, kde jste nic neudělal? Já jsem za těch pár týdnů s Havlíčkem udělal víc. A choďte se zeptat, na tu radu. Už třikrát jsme zasedali. A udělali jsme analýzu těch center a udělali jsme překryvy programů, pět šest miliard mezi TAČR a MPO atd., takže

prosim vás, neříkejte mi, že jsem nekompetentní. Já v životě mám celkem bohatou historii, takže celkem jsem kompetentní. A taky jsem tady založil nějaké protikorupční hnutí, které má za sebou taky něco. Tak já si myslím, že jsem celkem kompetentní.

A vy mluvíte o rozpuštění Sněmovny? No tak to navrhnete. Chcete předčasné volby? Já s tím problémem nemám. Já rád chodím mezi lidi. Půjdu znovu, od rána do večera. Takže já bych byl strašně rád...

Vy mluvíte nepsaná pravidla. Já nevím, co jsou to nepsaná pravidla. Co je to nepsaná pravidla? Že na vládě se nehrají šachy nebo se netvítuje, nebo co to je, nepsaná pravidla? Tak prosím vás, zkusme skutečně vystupovat korektně. Nechci to tu rozvádět do detailů.

Vrátil bych se, беру to odspodu, k panu Kalouskovi. Náš symbol korupce a demagogie. On tady mluví o kontrolách? Tak toto je manuál kontroly hospodaření (ukazuje papíry) a toto je plán veřejnosprávních kontrol odboru 17, kontrola. To, co jsem zavedl já na Ministerstvu financí. A víte, jak se kontrolovalo za pana Kalouska? No nebyl žádný plán! Byl tam nějaký Kuchyňa, ředitel odboru 17, a on ho zavolał a řekl: Kuchyňa, půjdeš zkontrolovat tohle. A taky že přišel, 2013, začátkem, na Čapí hnízdo. Slyšeli jste někde o Čapím hnízdě? Náhodou tam Kalousek poslal Kuchyňa. Zkontroluj to pořádně! A pamatujete si, jak tady vydíral odecku a zneužil FAÚ vůči Vondrovi? ProMoPro? A volal policistům a nevím komu všemu, když si dovolili někoho vyšetřovat. Takže on nám tady bude vykládat, jak se kontroluje.

Já si myslím, že od mého nástupu se kontroluje nestranně. A to je zajímavé, ten GIBS, jak vás všechny trápí ten GIBS. A co teda. Jste z toho nervózní? Z toho GIBSu? (Potlesk z levé a střední strany sálu.) Já ten GIBS nechci řešit. A já vám hned říkám po zasedání Bezpečnostní rady státu za přítomnosti nejvyššího státního zástupce a dvou vrchních státních zástupců, ten člověk je velký problém a nikdy tam neměl být. A pokud mi nevěříte, tak choďte na ten bezpečnostní výbor a ať je otevřený a ať všichni lidé slyší, co napsalo vrchní státní zastupitelství, co pan Sobotka nechtěl ani číst, ani slyšet, a ztratil se referátník. A tady pan Kalousek říká, že proč já. Tady argumentuje, že kancelář republiky. A co já mám s kanceláří republiky? GIBS je podle zákona podle mnou, já jsem za něji zodpovědný, já navrhuji a jmenuji.

Takže GIBS nikdy nikdo nekontroloval, vznikl 1. ledna 2012. A co říká interní audit GIBSu podřízený panu řediteli? No že možná došlo k porušení zákona veřejných zakázek. A kdo mi to na vládě dvakrát přehlasoval, když jsme mluvili o rozpočtu a já jsem říkal, učitelé mají 23 tisíc a GIBS má 55 a ještě mě přehlasovali a dali jsme jim peníze navíc? A z těch 51 milionů, kde měl použít ty peníze na nabrání nových příslušníků, 20, tak to použil na odměny? Třicet milionů odměny si vyplatil za 2017, standardní odměna byla 13 milionů. O tom se chcete bavit? Já mám na to dopisy. Takže to není politické.

A GIBS, ano, je produkt mocenského rozdělení mezi věvěcky a ODS, kdy se bojovalo o policejního prezidenta. A proto to je produkt Langera, GIBS. A GIBS je inspekce vnitra, není mezi tím žádný rozdíl. To, co tady říká pan Stanjura, to jsou jen formální záležitosti. Inspekce vnitra měla kontrolovat policisty a GIBS kontroluje policisty. A jestli je to nějaký zákon, makový nebo takový, je úplně jedno, to je irrelevantní.

Takže já říkám, já k tomu GIBS už nechci nic říkat. Všechny vás to trápí, tak chodte na ten bezpečnostní výbor. Ale hlavně aby ti vaši lidé šli do toho spisu. Ten je v nějakém režimu. A teď, nevím, jestli o tom věděli, ale bylo by dobré. A já vám tady můžu jen přečíst, co říká zpráva Ligy lidských práv o fungování GIBS z roku 2011: Hlavní chyba spočívá v nevhodném personálním obsazení GIBS, především samotného vedení. Na straně 5 se pak dočteme: Vedení GIBS je tvořeno osobami, které nejenže jsou značně problematické z hlediska své minulosti a morální integrity, ale jako bývalí policisté a kolegové těch, které mají stíhat, nebo jako bývalí funkcionáři minulých inspekcí nejsou nezávislí.

Takže já GIBS řeším proto, protože ze zákona je GIBS pode mnou. A mám problém s jeho hospodařením. S prací GIBSu mají problém státní zástupci, ne já, a řekli to veřejně několikrát. A co pan Murín má za sebou, tak to jsme přece četli v médiích. To bylo v dubnu 2017.

Vrátím se na začátek. Pan Fiala říkal, že nejsme schopni vystupovat. Nevím, kde jste na to přišel, pane předsedo. Já vystupuji aktivně a myslím si... V Davosu jsem byl. Sedmnáct let tam za vládu nikdo nebyl. Tam je největší koncentrace politiků této planety. Jednám. Máme jasný plán vyjednávat. Tak jsme se na tom domluvili, tak já nechápu, proč říkáte, že nevyjednáвам a nejsem schopen vyjednávat. Myslím si, že to je jedna z mých silných stránek, že vyjednáвам. Ale zkuste mi říct, dejte mi ten recept, protože já samozřejmě jsem nezkušený politik a já to asi ani neumím. Řekněte mi ten recept, jak máme s vámi vyjednávat, když tedy v televizi paní Udženija říká, že máme vyjednávat, pan Benda říká máme vyjednávat a na našem posledním setkání jsem se ptal, jestli chcete vyjednávat, a znovu jste nám řekli, že nechcete vyjednávat. Tak já vám to asi dám písemně, já už nevím, co mám dělat, nebo dejte nám nějakou kuchařku, jak se to dělá.

A prosím vás, taky se naučte počítat. Neříkejte, že jsme pět měsíců v demisi. Sobotkova vláda dala demisi 29. listopadu 2017 a naše vláda nastoupila 13. prosince 2017. Takže jsme tam 86 dní. To nejsou ani tři měsíce. A samozřejmě, můžeme to počítat od Sobotkovy demise, to je 99 dní. Tak neříkejte pět měsíců, protože to tak není.

Takže já budu rád... Vy stále mluvíte o tom, jakou máme my tady podporu a jak je to všechno domluveno. A naše vláda... Ano. Asi jsem se špatně vyjádřil. Já neříkám, že schvaluje zákony. My říkáme: my projednáváme zákony a stavíme se k tomu objektivně bez ohledu na to, jestli to je pirát, nebo Piráti. My jsme podpořili NKÚ nebo církevní restituce nebo a tak dále. Myslím si, že se chováme a přistupujeme k tomu se selským rozumem.

Ještě se musím zásadně ohradit proti tomu, co řekl tady pan Kalousek. Já jsem nikoho nevydíral! Nikomu jsem nevyhrožoval. Nikomu jsem nic nenabízel. A ani jsem neřekl, že ho odvolám! Tak přestaňte lhát už konečně. Já jsem řekl panu Murínovi, že nemá moji důvěru. A to, co jsem četl, ty papíry, které se ztratily, a náhodou sekretářka na Úřadu vlády je našla, je skandál pro mě! A to je všechno. Takže já jsem nikoho nevydíral. Neříkejte to. Není to pravda.

Panu Chvojkovi bych rád řekl, že pokud jsem se vyjádřil, že on si tam natahal nějaké úředníky, nejsem si toho vědom. A pokud skutečně jsem to řekl, tak se za to omlouvám, protože to není pravda. A myslel jsem jenom, že člověk, který byl odpovědný za Úřad vlády, a ten Úřad vlády, nárůst těch úředníků byl dramatický, tam

natáhl různé lidi. Různé. Různé. Takže určitě jsem nemyslel na pana Chvojku. A pokud to někde bylo, já si to fakt neuvědomuju, tak se omlouvám. A vy jste samozřejmě zdědil, co jste tam měl.

Není pravda, a zásadně to odmítám a je to absolutní stupidita, že bychom my zjišťovali nějaké členství úředníků v ČSSD. Co to je za pitomost? Já jsem si nechal předložit tabulku jednotlivých resortů, protože jsme stále obviňováni, nárůstu úředníků podle resortů podle jednotlivých koaličních stran. A o tom jsem mluvil. A tady se rozšiřuje zase nějaká lež. To já zásadně odmítám. Není to pravda!

Ohledně pana Bartoše – ta kontrola, Ministerstvo financí, to jsme vysvětlili. Já jsem odpovědný za GIBS. A když interní audit zjistil, že došlo k porušení zákona, interní audit pod šéfem GIBSu, tak jsem napsal, protože to jsou přece prostředky daňových poplatníků. A je to normální, že když jsou tam kontroverze s hospodařením, že se požádá o kontrolu. Přece je to moje povinnost. Takže premiér si nemůže posílat kontroly, kam chce. Ano, nemůžu. Ale GIBS je pode mnou. Tak si to nastudujte. Nejsou žádné politické důvody. A vy nás můžete kontrolovat. Můžete kontrolovat všechno. Máte interpelace. Máte výbory. My jsme se vzdali výborů. Tak klidně nám pomáhajte. A když zjistíte nějakou nehospodárnost nebo nevím co, tak jsem připraven.

Prosím vás, nedělejte si zásluhy za protidrogovou komisi. My jsme o tom uvažovali a já jsem si to tam nechal, protože to chci řešit, protože je to velký problém. Protože naše děti skutečně jsou vysoko na spotřebě alkoholu a cigaret v Evropě. Takže tady to bylo strašně zajímavé, kdo všechno lobboval za pana Vobořila. (Šum v pravé části sálu.) A já jsem se s těmi lidmi potkal, a dokonce jsme se domluvili na postupu. Takže není to vaše zásluha. Původně a ve vícero zemích v Evropě je tahle problematika pod Ministerstvem zdravotnictví. A že jsme o tom uvažovali? Ano. Potom jsme si na to sedli. Vyhodnotili jsme to a zůstalo to tam.

Stejně i jednací řád. Tehdy jste zase křičeli: ohrožení demokracie, protože na každý zákon bylo napsané tiskové prohlášení, které nebylo použito. Šílená byrokracie. Tak trošku jsme to vlastně zlidštili. To je všechno.

Nominační zákon – fajn, tak ho předložte. Já jsem ho předkládal. Akorát tam byla taková malá chybička pro tradiční strany, že poslanec a senátor by neměl sedět ve státní firmě po skončení mandátu. Tak to se jim asi nelíbilo, tak to neprošlo. Tak ale když to přinesete, my budeme určitě rádi.

My jsme silně aplikovali apolitičnost. Na Ministerstvu financí nepracoval nikdo z hnutí ANO. Ve státních firmách, které byly pode mnou, nebyli žádní nominanti hnutí ANO. Toho jsem se striktně držel. A vy mluvíte o těch náměstcích? Ano, my jsme zdědili nějaké náměstky. Ale to jsou všechno profíci. To byli úředníci. Bártl, Tlapa, já nevím, jak se všichni jmenují. Na kultuře... Ano, my jsme neměli žádné seznamy našich lidí za hnutí, kteří by tam potřebovali obsadit nějaké pozice. A my to dokazujeme. I tato vláda, kde je devět nečlenů hnutí. Takže je jasné, že se tohoto přístupu apolitičnosti držíme.

Tady pan Bartošek tedy vystupoval, to mě pobavilo, že bouráme nějaký byt, nebo zdi bouráme. My jenom měníme hospodyně, které špatně řídily ty domácnosti a špatně uklízely ty hospodyně, které se starají o ten byt. Takže my nic nebouráme. Takže jsme vyměnili nějaké hospodyně. Myslím, že těch argumentů tady odznělo dost. A byli jsme

přesvědčení o tom, že tam ty lidi nemají co hledat, už předtím, než jsme byli ve vládě. Ano?

Potom pan Gazdík mě vyzval... Ale my neděláme žádné nevratné kroky. My dokonce děláme všude výběrové řízení. Takže Piráti taky dělají výběrové řízení. Když chcete, můžeme dát i inzerát. Já s tím nemám problém. Nemáme žádné straníky, kteří se klepou na post někde na poště nebo kde. Takže já uznávám, ano...

A není pravda, že my nechceme tu důvěru. My ji chceme, tu důvěru. Chceme. Chceme. Ale vzpomeňte si, jak vy se k nám chováte vlastně od parlamentních voleb. Co jste tady řešili od parlamentních voleb? No složení sněmovní. Ale hlavně ten mandát, ten imunitní výbor, hlavně to Čapí hnízdo a ten předseda toho výboru! A všichni tam našli. Pan Kalousek. Paní Němcová. Chtěli být u toho. Tak proč jste nedonesli ten důkaz toho podvodu, který neexistuje? Proč? Vždyť jste tam vlezli. Michálek tam byl. Všichni tam byli. Ne? To vás zajímalo! Nezajímala vás Sněmovna. A my jsme byli přece domluveni s ODS. Chtěli jste Klause do školského a paní Černochovou do bezpečnostního a pana Bendu do... Vždyť si to psal ten Faltýnek, ne? (Poslanec Faltýnek se usmívá a přikyvuje.) On to sepsal všechno. A potom jsme se měli potkat všichni a uzavřít to. No a zrazu přišel Demokratický blok a všechno jste zbourali. Tak si to připomeňte. No ano. (Reakce v pravé části sálu.)

Vy říkáte, nejednáme. Dejte mi kuchařku, jak mám s vámi jednat. Asi jsem úplně blbej, neumím to, tak mi to napište, tu kuchařku! Jo? Představte si, že jsem robot. Tady si strčím něco, nějaký čip, a budu s vámi jednat. Já už nevím co.

Na prvním jednání se vás ptal, pane Fiala, tady Faltýnek: A co Ministerstvo školství? (Nesrozumitelné) ministr? Ne. Hahaha. Ne. A tím to skončilo. Tak neříkejte, že jsme nechtěli jednat. Chtěli jsme jednat. A když nám některé strany říkají, my budeme jednat, ale bez Babiše, no tak u nás, aspoň zatím, možná se to za chvíli změní (se smíchem), že mě hnutí nebude chtít, ale vy dobře víte, že je to pokrytecké a že nechcete. Vy stále jenom říkáte: a koalice a to SPD a KSČM a tak dále. Takže se omlouvám, ale není to pravda.

Takže já, pane Gazdík, já uznávám, že ta vláda bez důvěry nemá dělat nevratné kroky. Ale my neděláme nevratné kroky. Pokud se na poštu vybere někdo a potom vy budete ve vládě a nebude se vám líbit, protože nebudete chtít, jak vybírá IT zakázky, tak si ho vyměníte. Takže to je o té hospodyni, ale ne o těch zdech. Co? Takže já uznávám, že je v tom rozdíl. Ano. Ale Ústavní soud jasně řekl, že nemáme dělat nevratné kroky. A ty kroky, které my děláme, jsou všechny vratné. Až na to teda, že doufám, že s vámi tady prosadíme navýšení důchodů a investiční plány a věci, které lidi zajímají.

Vy zase jenom pokračujete v té vaší politice, že zase dneska se tady musíme dohadovat, lidi jsou zase z toho znechucení. To je neuvěřitelné.

Ještě jsem zapomněl vlastně na pana Farského. (Smích v řadách ANO.) Počkejte, ještě si musím tady najít poznámky. Ano. Atmosféra, pane Farský. Rozklad společnosti. No, a proč to tak je? Já nevím, proč to tak je. Proč je tady taková nenávisť? Proč tady je to všechno rozděleno? Víte, kdy to vzniklo? Po první prezidentské volbě mezi Zemanem a Schwarzenbergem. Tam to vzniklo. A vy říkáte, že jste demokraté, tak proč to neacceptujete? Tady také byly svobodné volby a my jsme je vyhráli. Ano, neměli jsme, nemáme většinu a chceme se domluvit na vládě. Ale kdo tady dělá ten rozklad

společnosti, kdo stále štvete tady? Ti různí vybraní vaši, ten váš Mitrofanov, kterého jste dvakrát citovali. Ten je celý bez sebe! Ten je úplně vyřízený, že Babiš se narodil! (Smích a potlesk poslanců ANO.) Ale necht' si jde stěžovat Mečiarovi nebo Klausovi, ten tam včera seděl. Proč rozdělili to Československo? No, v životě bych tady nestál! (Pobavení.) Klaus a Mečiar zapřičinili, že jsem tady. Tam byl ten začátek.

A proč je rozklad? A proč demonstrují ti lidé? Proti komu? Proti mně? Už si to konečně zapište. Nebyl jsem agent! Nebyl! A vyhrál jsem ten soud! (Zprava: Nevyhrál!) A to, že Česká televize... Ne! Kolik let vám trvalo, než jste odkryli svazky StB? Čtrnáct let! A kolik svazků jste zničili? Dvacet pět tisíc! Tak si to nastudujte, vážení! Dvacet pět tisíc! (Projevy nesouhlasu zprava.) Vy mi říkáte, že jsem agent. A nebyl jsem agent! Já jsem měl v rodině tři emigračky a můj táta neměl kariérní postup. Tak už mě přestaňte urážet a lhát. A já jsem podal dovolání a ten soud znovu vyhrám!

Vy tady štvete proti mně a různě ty aféry a toto je jenom další krok. Demise. Lidi ani nevědí, co je to demise. Říkejte pleinmise, my děláme naplno. Plein je plno a demi je půlka po francouzsky, pokud jste to neznali. Takže pleinmise, demise. A stále to budete opakovat, demise. Ale za Topolánka jste nefíkali, že je v demisi, ani ta naše slavná média nefíkala stále demise, demise, demise. Ale my děláme naplno a usilujeme a budeme vyjednávat.

Takže prosím vás, dejte mi tu kuchařku, jak máme s vámi vyjednávat, a my jsme připraveni. Pan prezident mě včera taky kritizoval, tak musíme zabrat dvojku a budeme se snažit. (Smích poslanců ANO.) Nám jde o to, aby tady byla stabilní vláda, abychom konečně už dělali něco pro lidi. Proto chodíme do těch krajů a značíme si to. A připravíme ten megainvestiční plán pro naši zemi a vrátíme ji tam, kde byla! Přečtěte si to moji vizi – kapitola dvě.

Děkuji. Nashle! (Bouřlivý potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Lucie Šafránková se omlouvá od 12.10. dokonce jednacím dnem.

S přednostními právy jsou přihlášení páni předsedové v následujícím pořadí: Kalousek, Stanjura, Michálek, Bělobrádek. Prosím pana předsedu Kalouska. (Smích v řadách ANO.) Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já rozumím vašemu smíchu, kolegové, ale ono se nedá nereagovat. Já se pokusím alespoň reagovat, abych vyvrátil nebo popřel dvě zjevné lži, které tady zazněly. Obě dvě lze dokázat.

Tou první lží je, že před rokem 2014 se neprováděly plány kontrol a analýzy rizik na Ministerstvu financí. Prováděly! Prováděly se za mě, prováděly se předtím za pana ministra Janoty, prováděly se za pana ministra Sobotky. Jestli (jste) vy anebo před vámi pan ministr Fischer vymazali nebo nechali vymazat elektronické stopy, není to můj problém, ale jsem připraven kdykoliv přivést dostatečné množství svědků, kteří si to pamatují a dosvědčí, že se prováděly plány kontrol i analýzy rizik. Není tedy pravda, že je zavedl až pan ministr financí Babiš. Lež první.

Lež druhá zazněla od pana premiéra již nejméně počtvrté, a mě fascinuje, že má stále odvalu ji opakovat, že v roce 2013 ministr financí poslal účelově kontrolu na Čapi

hnízdo: najdete něco za každou cenu na toho Babiše. To nám říkal i na mandátovém a imunitním výboru, to říkal i do novin, ale to je prostě nesmysl. Rok 2013 patří do toho rozhodného období, kdy pan ministr Babiš, tenkrát ještě ne ministr, tvrdil, že s Čapím hnízdem nemá vůbec nic společného a že vůbec neví, komu patří. A to, že patří jemu, věděl pouze on, jeho právníci a jeho rodina. A nikdo z nich mi to vážně nepráskl! Takže já jsem nemohl poslat na Čapí hnízdo kontrolu, najdete něco na toho Babiše, protože jsem nemohl tušit, že je to jeho. To věděl jenom on, a tím vlastně přiznává, že mu skutečně patřilo, když tohle tvrdí.

Vy, pane premiére, jste schopen jednou lži popřít lež, kterou jste říkal včera, a totéž udělat zítra. Prostě minimálně bych doporučil, abyste v tom lhaní byl konzistentní.

A třetí věc je samozřejmě, zda jste, nebo nejste evidován jako agent Státní bezpečnosti. Jste! Jediná oprávněná instituce, která tohle může konstatovat a evidovat, je Ústav paměti národa, což je... (Premiér Babiš: Soud. Soud je to, ne Ústav paměti národa.) Ústav paměti národa, který je k tomu oprávněn, vás oprávněně eviduje jako agenta Státní bezpečnosti pod krycím jménem Bureš. Vy jste takový náš Alois Jirásek, pane premiére. Ten byl také ve 12 svazcích minimálně. (Smích zprava.) A prostě vy se nemůžete zlobit, že říkáme, že v čele české vlády je bývalý estébák, no protože tím bývalým estébákem jste byl, tak se k tomu aspoň hrdě přiznejte! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dále vystoupí pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Někdy je to těžké na takový ten pelmel reagovat, tak já zcela překvapivě pro pana premiéra v demisi – on to nemá rád, tak já to budu říkat (pobavení) – nebudu mluvit ani o StB, ani o Slovensku, ani o Čapím hnízdu, vrátím se k tomu základnímu, s čím jsem vystoupil už poprvé. My se v té debatě naprosto míváme. I to navržené usnesení o tom, co by neměla dělat kterákoliv vláda bez důvěry nebo v demisi. A vy teď říkáte – kromě toho, že se nechápeme v tomhle, tak pane premiére v demisi, protože pan předseda Fiala musí řídit schůzi a nemůže k mikrofonu, poslouchejme se dobře, když říkal, že neumíme vyjednávat, byla to kritika směrem k bývalé vládě. Můžete si pak ověřit, ale pan předseda Fiala mě požádal, ať to řeknu. Nebylo to mířeno na vás. (Premiér Babiš: Tak to se omlouvám.) Nebylo to mířeno na vás. Tak přeme se o tom, co řekneme a co skutečně myslíme, a myslím, že to tím můžeme uzavřít.

Teď k tomu hledání programových shod. Já za nás říkám, že prostě nebudeme vytvářet expertní týmy na programovou shodu s komunisty a s ANO, protože to nemá žádný smysl. My a komunisté, to je prázdná množina. A pokud máte programové týmy s komunisty, a my jsme vám to poctivě řekli, tak pro nás tam žádný prostor není a my se té honby o nejlevnějšího koaličního partnera prostě účastnit nebudeme. Na tom není nic špatného a my jsme se vám snažili poctivě vysvětlit, že nemáme mandát od svých voličů, abychom podporovali jednobarevnou vládu ANO, případně vládu, která hledá programovou shodu s komunisty.

A když jsem říkal, že se míváme v té debatě, tak to když my říkáme, že vláda by měla být zdrženlivá, není vůbec, a to je velmi podstatné, obrana a ochrana konkrétních lidí. Není! Pan premiér v demisi tady jmenoval tři jména: šéfa pošty, CzechInvestu a teď nevím, kdo byl ten třetí – a šéfa GIBSu. Řekneme si fakta. Kdy tito lidé přišli do

funkcí? V minulém volebním období. Kdo byl vládní strana mimo jiné, druhá nejsilnější? Hnutí ANO. Takže všichni tři přišli do svých funkcí, o kterých mluvíte, v době, kdy my jsme byli v opozici. A tady je zase ten problém. Andrej Babiš podle mě chápe vládu takto: V čele stojí generální ředitel České republiky a pod ním je 14 nebo 15 odborných ředitelů, kteří zodpovídají za ten svůj konkrétní úsek – sociální věci, zdravotnictví, finance a takhle bych mohl vyjmenovat všechny ministry.

Ale takhle Ústava postavená není. Vláda rozhoduje ve sboru. Za každé rozhodnutí vlády... (Premiérový námitky mimo mikrofon.) Pan premiér v demisi říká, že to je špatně. Tam je kancléřský systém. Až budeme mít kancléřský systém, tak se o tom bavme. Mluvíme o české Ústavě. A dnes si pan premiér v demisi vystupuje, jako by byl v minulém volebním období v opozici. To by bylo naprosto oprávněné například i personální rozhodnutí. Ale on kritizuje sám sebe. A řekněme si, a já tomu rozumím, má to koaliční partner, není to jednoduché v rámci koalice prosadit. Tomu všemu rozumím, také jsme seděli v koaličních vládách, takže věřte, že tomu rozumím velmi dobře.

Ale podíval jsem se do našich stenozáznamů. V minulém funkčním období, je pravda, že hnutí ANO přišlo s podnětem v Poslanecké sněmovně, že budeme řešit situaci v České poště. Použili dnes tak kritizovaný institut mimořádné schůze. Svolali mimořádnou schůzi a my jsme byli připraveni hlasovat pro program, protože logicky opozice chce kontrolovat vládu, Ministerstvo vnitra včetně podřízené České pošty. Ta schůze byla zahájena 1. října 2015. Staronoví poslanci vědí, kdy to skončilo. Ale kvízová otázka pro nové členy Poslanecké sněmovny: Víte, kdy byla ukončena ta schůze? Nikdy! Nikdy! V rámci koaličního klidu na práci tady proběhlo pár přednostních vystoupení, pak to bylo přerušeno, a tím to skončilo. Ty body se jmenovaly Informace vlády České republiky o aktuální situaci kolem zakázek v České poště, a to tam byl ten ředitel bez důvěry, kterého odvolal ministr bez důvěry, a druhý bod byl Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny a tak dále. Kdyby to hnutí ANO myslelo vážně, mohlo prosadit s opozicí program této schůze, mohlo navrhnout usnesení, možná i vyšetřovací komisi. Protože se to ale z koaličních, vnitrokoaličních a politických důvodů nehodilo, tak tady kolegové udělali ty, ty, ty, svolali jsme schůzi, a pak jsme se někde vzadu domluvili, že ta schůze nikdy neproběhne a neskončí.

Tak jak dneska máme poslouchat vážně "a pošta, to je skandál, ten ředitel, to je skandál"? Ano, možná máte pravdu. Ale ten ředitel byl jmenován za vaší vlády a vy jste od října 2015 do skončení funkčního období října 2017, to je za dva roky, 24 měsíců, nebyli ochotni tento problém projednat na půdě Poslanecké sněmovny. Tak si nestěžujte na nás. A my chráním instituce a nechráníme konkrétní lidi. Všechna jména, která padala, přišla do svých funkcí za minulé vlády ČSSD, ANO – ANO nebylo v opozici, ANO bylo ve vládě, aby bylo jasno – a KDU. Musíme být spravedliví. A myslím, že nám potvrdíte, že jsme tepali a plnili jsme funkce řádně konstruktivní opozice vůči všem třem členům koalice. Takže ta kritika je vlastně do vlastních řad. Tak nám neříkejte.

Všimněte si, že ve své argumentaci nepoužíváme personální změny, které provedla Sobotkova vláda poté, co získala důvěru Poslanecké sněmovny. A teď můžeme volit slovesa – domluvila se na odchodu, přijala rezignaci, vyhodila, vyčistila mnohé lidi, kteří přišli za naší vlády do svých funkcí. Ano, my o tom nemluvíme, protože je to

právo vlády s důvěrou, a my tento princip ctíme a jedno, jestli jsme ve vládě, nebo v opozici. Proto říkám, že se mýjíme v té debatě.

Pan premiér v demisi říká, že vláda nedělá nevratné kroky, ale k jednomu se chystá, minimálně k jednomu. A je to v zahraničněpolitické oblasti. Já jsem byl rád, že jsme spolu s hnutím ANO v minulém funkčním období zabránili ratifikaci fiskálního paktu, nebo fiskálkompaktu. Ano, zabránili jsme tomu společně, ODS a hnutí ANO, a byli jsme rádi, že jsme našli stejnou argumentaci, nebo podobnou argumentaci, zabránili jsme. Nyní pan premiér v demisi dvakrát zajede do Bruselu, už je z něho evropský státník a už předkládá k ratifikaci fiskálkompakt. To by mohl být vratný krok, a je to jedna z věcí, které by vláda bez důvěry neměla činit. Pokud by vláda s důvěrou předložila, má na to plné právo, je to plně legitimní a ... (Premiér Babiš z vládní lavice: Jsme poslední v Evropě.) Ale máme pravdu. Jsme poslední v Evropě, ale máme pravdu. Vzpomeňme si na velmi častou a velmi oprávněnou kritiku Andreje Babiše vůči Bruselu. A v tom se v mnohém shodujeme. Argument, že jsme poslední, nemá žádnou váhu. Nemáme se přece rozhodovat proto, jestli jsme první, druzí, třetí, čtvrtí, dvacátí osmí, bez Británie dvacátí sedmí, ale máme se rozhodovat podle toho, zda to je nebo není podstatné a přínosné pro občany České republiky. A my jsme přesvědčeni, že ne. Takže je jedno, kteří jsme v pořadí. To je ten věcný přístup opozice. Posuzujeme ty zákony, smlouvy podle toho, co je uvnitř, a ne jestli nás někdo kárá, že jsme poslední, předposlední nebo první. To nemá žádný smysl.

A pak bych chtěl požádat pana premiéra, a teď nepoužiji tu demisi, opravdu bych chtěl požádat pana premiéra, pana Andreje Babiše, aby se nepřipojoval k osobním útokům na konkrétní novináře. Před chvílí jste ve svém projevu jmenoval jednoho komentátora. Osobně jste na něho zaútočil. Je to zbytečné. Věřte, že všichni z nás občas máme pocit, že nám křivdí, že nepišou pravdu, že to tak není. To se může klidně stát. Ale nepřipojujte se, pane premiére, k těm, kteří to dělají. Není to správné. A pokud v projevu jako předseda vlády vystoupíte v Poslanecké sněmovně, opravdu vás prosím, nedělejte to. Není to dobře. A když budeme mluvit o rozdělování společnosti, tak to skutečně rozděluje společnost. A podle mého osobního názoru je to i velmi nebezpečné. A jenom podotýkám, že ten novinář, o kterém jste mluvil, já to jméno tady nevysslovím, je levicový komentátor, tak nemůžu být obviňován z toho, že je to člověk, který je názorově blízký pravicové politice nebo našim programovým bodům a našim programovým prioritám. Tak to skutečně není. Ale o to vůbec nejde. Já myslím, že je to zbytečné a že bychom si to měli odpustit všichni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jenom vás seznámím s tím, kdo je dále přihlášen. Pan předseda Michálek, pan předseda Bělobrádek a pan premiér Babiš. Pan předseda Michálek má slovo. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, milá veřejnosti, jenom krátce navážu na předřečníka. Nemyslím si, že by ODS a KSČM neměly žádný programový průnik. Když si vzpomene na to, jak se projednávalo rozšíření registru smluv, tak tam se ODS a KSČM dokonale shodly.

Ale nyní k tomu bodu, se kterým jsem chtěl vystoupit. Bude to krátká věcná reakce na pana premiéra, který mluvil o zákonu o nominacích. A je to v podstatě jedna z mála věcí, která se týká dnešního jednání, protože dnešní jednání se vede o personálních

změnách v orgánech, na které má vláda vliv. Takže my vyslyšíme přání pana premiéra a rád bych toho využil, abych představil náš nominační zákon, který upravuje jmenování, výběr osob do řídicích a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu a také upravuje vlastnickou politiku státu. Ostatně kterou už vláda jednou neúspěšně projednávala. Věřím, že se vám ten zákon bude líbit. Dokonce i upravuje, že by se ten transparentní nominační postup vztahoval i na osoby, které jsou vládou jmenovány do Všeobecné zdravotní pojišťovny a do resortních pojišťoven. Takže teď vám ho tady dám, pane premiére. (Předává složku premiérovi.) Chtěl jste, ať pracujeme, takže tady je ten zákon a můžeme o něm dále jednat.

Poslední věc, kterou jsem chtěl říct, že mi přijde opravdu nežádoucí, aby tady zaznívala přednostní práva neustále dokolečka předtím, než začne skutečná rozprava. Že si myslím, že bychom to měli nějakým systematickým způsobem řešit. A je to zejména z toho důvodu, že se všichni samozřejmě bojí toho, že některé politické strany zablokují schválení programu jednání. Já si myslím, že k demokracii patří i to, že vláda poslouchá i názory, se kterými nesouhlasí, a že by to jednání proběhnout mělo a měl by být odsouhlasen jeho pořad. Hlasování o projednání pořadu jednání by nemělo být zneužíváno k tomu, že se to prostě zablokuje. Pokud se nám podaří nastolit takovou politickou kulturu, ve které největší politická strana dá svoje hlasy k tomu, aby se projednávaly i body, které přinese opozice na mimořádném jednání Poslanecké sněmovny, tak věřím, že se dokážeme vyhnout tomu nekonečnému sledu přednostních práv před jednáním samotným a po jednání. Myslím si, že by to hodně zlepšilo zdejší parlamentní kulturu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Od 12.30 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Petr Třešňák z důvodu nemožnosti účastnit se rozpravy poslanců bez přednostního práva. (Slabý potlesk z pravé části jednacího sálu.) Od 12.45 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Lubomír (správně Jan) Hrnčíř a stejný důvod a stejný čas uvedl pan poslanec Jan (správně Lubomír) Španěl.

Na řadě je s přednostním právem pan předseda Bělobrádek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, pan Babiš tady opět předvedl to, co jsem před chvílkou říkal. My se neposlušujeme. Já vůbec se nevyjadřuji k tomu, jestli pan Kučera nebo pan Elkán byli vhodnými kandidáty a jestli tam měli být. Já na ně mám také vlastní názor. Já se nezastávám jejich práce. Celá debata je přece o principu, co má a nemá dělat vláda v demisi. Přesto, že na to má právo z Ústavy.

Je úplně jasné, že pan Kurz a další nemluví česky. Já to vím, pane Babiši. Já s panem Kurzem, Merkelovou, Junckerem, Orbánem několikrát do roka obědvám. Já s nimi několikrát do roka mluvím i neformálně. Ale problém je v tom, že tady jsou úředníci, kteří jsou skutečně kompetentní, jsou jazykově vybavení, ale státní správa za vás o ně nestojí.

Co se týká celostátní konference, tak já nelžu, pane Babiši. To, že jsme si odsouhlasili na jedné celostátní konferenci, že odcházíme do opozice, je pravda, a bylo

to proto, že prezident republiky řekl, že vy budete premiérem. A my jsme řekli nikoliv to, že nebudeme ve vládě s Babišem. Slovo Babiš nikdy nezaznělo. To je zase otázka nikoliv personální, ale otázka principiální. My bychom stejně tak neseděli se Svobodou, a kdyby byli obviněni, tak ani s Kalouskem, ani se Sobotkou, ani s Fialou. To je otázka principiální. A až budete mluvit s těmi zmiňovanými na Evropské radě, tak se jich zeptejte, jestli by u nich bylo možné, aby byl jmenován premiérem člověk, který má takovýto problém. A také jsem nikdy neřekl, že jste něco ukradl a že jste vinen. To mi vůbec nepřísluší. Já cítím presumpci nevinu. Takže abychom si tohle jasně řekli.

My jsme byli připraveni jednat a měli jsme svoje podmínky. Ta podmínka evidentně nebyla splněna, ale přišli jsme s vámi jednat, zda pro vás tu podmínku, že vy budete premiérem, jestli ji nelze změnit. Takže neříkejte, že jsme nechtěli jednat. To je lež. My jsme se nepotkali, naše vzájemné pozice se nepotkaly, ale není pravda, že jsme nechtěli jednat, a byli jsme připraveni jednat o vstupu do vlády s hnutím ANO. Jenže vaše slova v Mladé frontě jsou jednoznačná. Vy jste tam řekl, že o koalici s KDU-ČSL jste nikdy neuvažovali. Tak tady nemluvte nepravdy. Stejně tak vysocí vaši představitelé hned v den voleb řekli, že o pokračování koalice s ČSSD a KDU-ČSL nestojí. Proč tady pořád veřejnost matete? Není to pravda.

Stejně tak je pravda, že se musím jasně ohradit proti tomu – já chápu, že vaše ego je velmi vysoké, že se těšíte na to, až budete mít bustu v Kapitulu, až se vám budou stavět sochy, až budete v čítankách, až se budou další prezidenti chodit klanět k vašemu hrobu. Tomu rozumím, každý máme nějaké ego. Ale říci, že jste udělal za tři měsíce víc než já za čtyři roky, tak to je právě výraz té nekompetence. Protože já jsem přesvědčen, že vy vůbec nevíte, co já jsem tam dělal. A vaše výroky o vědě, že z toho nic nepadá, že je to pro vás neuchopitelné – a to nebudu říkat všechno, co jste řekl, protože se to sem nehodí, protože ta slova nebyla slušná, ale vulgární. Tak já vám můžu ukázat, když budete chtít, ale já vím, že o to nestojíte, protože víte všechno nejlíp na světě, to, že mi za moji práci poděkovalo vedení Škody Auto, za to, co jsem tam předvedl za ty čtyři roky, že si toho váží, co jsem udělal pro český průmysl, že na Svazu průmyslu a dopravy byla pěna chvála na to, co jsem udělal pro aplikovaný výzkum, to může říct, že udělal za tři měsíce víc, jenom člověk, který buď neví skutečně, o čem mluví, anebo je to jenom výraz jeho zášti a nenávisti ke konkrétní osobě, ke mně.

Já k vám, pane Babiši, necítím žádnou zášť. Ale myslím si, že je velmi dobré, abychom si ty věci říkali na rovinu. Takže to, že tady zpochybňujete to, že jsem tam nic neudělal nebo skoro nic neudělal, to je opravdu výraz buď toho, že jste s tím ještě neseznámil, a to já vám nevyčítám, jste tam krátce a měl jste o tom velmi bizarní představy podle vašich výroků, a stejně tak pokud je to jenom výraz osobní nevráživosti vůči mně. A nechci spekulovat, proč to je, ale myslím si, že to je úplně zbytečné, protože já jsem vám nikdy nic špatného neudělal. Tak myslím, že je potřeba se podívat na objektivní fakta. Co se odpracovalo v RIS3 strategii, v národních inovačních platformách, že je připraveno nové hodnocení, že je mezinárodní rada. To všechno bylo v době, kdy jsem tam byl já. A ti úředníci, které jsem si tam přivedl podle vás, protože to byl nejenom Chvojka, ale i Bělobrádek, tak drtivá většina z nich byli lidé, kteří působili jinde v úřednických funkcích, a došlo také k nějaké delimitaci. Třeba RIS3 strategie byla převedena z Ministerstva školství. A RIS3 strategie znamenala 70 miliard minimálně z evropských fondů. Chápu, že vaše Mladá fronta tehdy ještě psala, že je ohrožuji. Přitom se s Evropskou komisí všechno vyjednálo a můžou se peníze čerpat.

Takže hovořit o tom, že jsem tam nic neudělal nebo skoro neudělal, беру jako osobní útok. Já to přežiju, ale myslím si, že to je zbytečné. Že je to opravdu zbytečné, protože já jsem nikdy osobní nebyl.

Pokud říkáte, že nevíte, co jsou nepsaná pravidla, já vás rozhodně nechci poučovat. Já mám úctu k lidem, kteří jsou o generaci starší, kteří v životě něco dokázali. Podle vás já jsem v životě nic nedokázal. Dobře, můžu to akceptovat. Já si to úplně nemyslím, ale nemyslí si to ani více lidí, například vedení Škodovky, ale dobře. Tak nepsaná pravidla, pane Babiši, jsou například pravidla slušného chování. Že na jednání špiček koalice druhé neposíláte slovensky vulgárně do pohlavních ženských orgánů, že o Angele Merkelové neříkáte na vládě, že se zbláznila, Juncker že má ty svy sklony, že chlastá a nechodí do práce. Já myslím, že to jsou výroky, které skutečně mezi ta nepsaná pravidla patří, že se nemají říkat. A jsem přesvědčen, že stejně tak nepostupujete na vládě objektivně, jak jste říkal. Třeba u těch církevních restitucí – četl jste vůbec, jaká byla stanoviska právníků jednotlivých resortů? Že to pravděpodobně bude v konfliktu s Ústavou? Vždyť si sám protirečíte!

Takže my vám žádný návod na to, jak s námi jednat máte, dávat nebudeme. Doporučuji autory: Guth-Jarkovský nebo bývalý ceremoniář Václava Havla. (Hlas z pléna: Špaček.)

Jsem přesvědčen, že my vám rozhodně nemůžeme dávat důkazy ve věcech trestněprávních. Pokud bychom měli nějaký důkaz, tak ho nebudeme nosit na komisi, nebudeme ho nosit vám, ale předáme je orgánům činným v trestním řízení. Já bych tedy poprosil, a opravdu nechci pokračovat v nějaké konfrontaci v osobních věcech, nemám to zapotřebí, ale chci vás poprosit jako člověk mladší, méně zkušený, který toho v životě nedokázal jako vy – je také pravda, že vy jste takový náš český disident, protože v době, kdy tady lidé seděli v kriminálu, protože chtěli demokracii, svobodu a podnikání, tak vy jste studoval v zahraničí. Tak je pravda, s veškerou pokorou, že skutečně nejsem takový skvělý jako vy. A to přiznávám, je to tak a myslím to bez jakékoliv ironie. Tak vám chci navrhnout, abyste přestal na mě osobně útočit. Já vám slibuji, že se budu snažit, aby – jako jsem to měl ve zvyku, nikdy bych nebyl osobní. Ale prosím, nepoužívejte tady skutečně agresivní nepravdy vůči mé osobě. Já s tím určitě přežiju, ale mám také rodinu a jim to vadí. A také to není důstojné role předsedy vlády. Jakkoliv nesouhlasím s tím, jakým způsobem tato vláda vládne a jakým způsobem vůbec vznikla. Zeptejte se paní Merkelové, pana Kurze, pana Orbána. Já s nimi mluvím tedy často. Tak se jich zeptejte, jestli v jejich zemích by bylo možné, aby byli jmenováni do funkce předsedy vlády, kdyby byli obviněni z trestného činu ekonomického charakteru.

Takže navrhuji vám osobní smír tady veřejně a budu se snažit ho co nejvíce dodržovat. Protože myslím, že osobní útoky do politiky nepatří. Pojďme se bavit skutečně věcně, pojďme se bavit o tom, co tahle republika potřebuje. Potřebuje důchodovou reformu, potřebuje daňovou reformu, potřebuje reformu veřejné správy, potřebuje zásadním způsobem posunout i v dalších podmínkách. A především potřebujeme – to, co vy říkáte, že jsem nenavrhl žádný zákon? My potřebujeme těch zákonů méně! My těch zákonů máme tolik, že už se v nich nevyznají ani právníci! A to, že chrlíte jeden zákon za druhým, taky s těmi tisíci, nebo desetitisíci zaměstnanci jako ministr financí. To jste je všechny napsal sám? Nebudte směšný. Vždyť to nemá smysl. My přece potřebujeme naopak, aby právní řád byl jednodušší, srozumitelnější a

také aby soudy nebyly alibistické a rozhodovaly nejenom podle litery, ale podle ducha zákona. A na tom jsme připraveni skutečně spolupracovat i z opozice. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pro správné znění stenozáznamu konstatuji, že jména poslanců, jejichž omluvy jsem četl naposledy, správně znějí Lubomír Španěl a Jan Hrnčíř. Já jsem jejich křestní jména zaměnil. Za to se jim omlouvám.

Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan předseda vlády Babiš. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No, pane Bělobrádek, vy říkáte osobní útoky do politiky nepatří. A kdo to dneska začal? Kdo řekl, že jsem nekompetentní? Vy jste to řekl jako první. Tak se toho držte. Já nejsem prostřednictvím, jsem tady. (Smích a potlesk od poslanců klubu ANO.) Vy jste řekl, že jsem nekompetentní –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, pane premiére. Jenom pro pořádek, protože se tady opakovaně objevují dotazy, konstatuji, že § 59 jednacího řádu ukládá povinnost obracet se prostřednictvím předsedajícího pouze poslancům na poslance. Členové vlády a na členy vlády se lze obracet přímo. (Premiér Babiš: No vidíte, tak si to pamatuju dobře.) Myslím, že to je jasné. Pane předsedo, můžete pokračovat.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže vy jste řekl, že jsem nekompetentní. Já jsem jenom řekl, že mám nějaké poznatky z té rady, a to je všechno. Já už to nechci rozebírat. Nemám žádnou nevraživost, necítím nic, já jsem v pohodě.

Vy říkáte, že nejste osobní, tak proč říkáte, že jsem studoval v zahraničí? Víte, jak dlouho jsem tam studoval? Rok. A víte, proč jsem nedostudoval? Protože po prověrkách v šedesátém devátém jsem se musel vrátit domů, aby naši neemigrovali. Tak nebuďte osobní, neříkejte. Ano, studoval jsem rok. Pak jsem se musel vrátit a nedostudoval jsem. Tak nebuďte osobní. Já určitě nechci být osobní. A vy jste začal, já jsem reagoval a pro mě to skončilo. A určitě se budu snažit tomu vyvarovat.

Panu Stanjurovi. Já určitě prosím vás neútočím na novináře. Mě pan Mitrofanov baví. Ta jeho nenávisť vůči mně. Mě to fakt baví, ta twitterová bublina, jak si tam píšou a jak mě tam urážejí. Já nemám žádný problém s novináři. A já umím i odpouštět, jsem nad věcí. Představte si, že v neděli jdu k tomu Moravcovi. Dva roky jel na mě. I v té debatě závěrečné jsem dostal čochku. Ne, já jsem mu odpustil a jdu tam. A budu s ním debatovat. Já mám rád Českou televizi i novináře. Já s tím nemám problém. Tak neříkejte, že já tady mám nějaký problém. Nemám žádný problém. Já jsem se změnil a jsem nad věcí. A říkám, že je třeba odpouštět i nepřítelům. (Směje se. Smích napříč sálem.)

A prosím vás, pane Stanjura, vy jste neskutečný demagog. Protože ten fiskální pakt, co to je? Vždyť to není nic. Jaký to má na nás vliv? My jsme dneska vzorem v Evropě

z hlediska hospodaření a přebytků a dluhu. Já to přednáším na té Evropské radě, když jsme tam seděli. Tak jsem řekl těm předsedům vlád a prezidentům. My jsme se bavili o rozpočtu. Oni všichni – a kolik co bude stát? Já říkám – a vážení, a co ty daně a co ten reverse charge? Znovu jsem si tam zahrál ten svůj reverse charge. A teď jsem psal prezidentovi Macronovi o reverse charge. Protože Francie nám to blokuje.

Takže ten fiskální pakt neznamená vůbec nic. Je to jenom to, že se hlásíme k tomu, že budeme rozpočtově odpovědní. A to je všechno. A my v tom Bruselu přece chceme, aby nám nedali kvóty, bojujeme proti kvótám, proti migraci, chceme, abychom si mohli sami určovat peníze z fondů. Teď jsme psali komisařce Cretu, že tady máme jedenáct miliard, které potřebujeme přesunout. No a teď jsem jednal s Česmadem a chceme pro naše řidiče nákladňáků, aby nás nehendikepovali, aby tam nebyly ty restriktce proti nám. Takže my od toho Bruselu chceme plno věcí a tahle prkotina nehraje žádnou roli. My nechceme být na všechno trouble makeři. Takže ten fiskální pakt nemá žádný vliv na nic a je to jenom, že jsme poslední. A vy to dobře víte, tak nevím, proč o tom mluvíte. Takže bych byl rád, kdybychom si to říkali, jak to je.

A panu Michálkovi, co mi tady hodil ten zákon, děkuji. Určitě to budeme číst, a pokud to bude fajn, určitě to podpoříme. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další přihlášky s přednostním právem nemám a ani nikoho nevidím, že by se s přednostním právem hlásil. Takže připomínám, že podle § 54 odst. 7 nyní rozhodne Sněmovna o pořadu schůze uvedené v žádosti. Připomínám, že návrh pořadu schůze zní Personální změny, které provádí vláda bez důvěry.

Nyní tedy budeme hlasovat o pořadu osmé schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen. (Zaznívá zvukový gong.) Přivolávám poslance z předsálí. Eviduji zájem o odhlášení. Odhlašuji vás nyní všechny. Prosim vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Nyní je Poslanecká sněmovna připravena k hlasování o navrženém pořadu schůze.

Hlasování zahajují. Kdo je pro, ať stiskne tlačítku a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 3. Přihlášeno je 154 poslanců, pro 59, proti 4. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně, páni poslanci, projednali jsme stanovený pořad osmé schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím. Připomínám, že sedmá schůze Poslanecké sněmovny je přerušena do 20. března 2018 do 14 hodin, kdy se znovu sejdem. Přejí vám pěkný víkend.

(Schůze skončila ve 12.48 hodin.)